

บทนำ

ผู้ที่จบการศึกษามาแล้วและกำลังจะก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานย่อมจะมีความหวังและความฝันไว้หลายอย่างสำหรับอนาคต จะเป็นผู้ที่กำลังจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่ออยู่ในสถานที่ทำงาน ซึ่งเป็นชีวิตที่ได้พบเห็นในโรงเรียนเป็นอย่างดีมาก สิ่งที่เป็นก็คือ จะต้องพยายามปรับตัวให้ได้อย่างรวดเร็ว และอุทิศกำลังกาย-กำลังใจ เพื่อประโยชน์ของงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่

การทำงาน คือ พฤติกรรมในการใช้ชีวิตในสถานประกอบการหรือสถานที่ทำงาน ตามความสามารถของแต่ละบุคคล และควรให้ความช่วยเหลือและมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงานด้วย ผลผลิต คือ สิ่งที่ได้จากการทำงานด้วยการนำวัตถุดิบมาแปรเปลี่ยน โดยใช้เครื่องจักร และเครื่องมือต่าง ๆ เข้ามาช่วยประดิษฐ์ ทำให้ได้สิ่งใหม่ที่มีราคาเกิดขึ้น จึงเป็นกระบวนการทำงานที่จำเป็นในอุตสาหกรรม

มีหลายสิ่งซึ่งผู้ปฏิบัติงานควรจะเรียนรู้ เช่น วิธีการยกเคลื่อนย้ายวัสดุ วิธีการทำงานกับเครื่องจักร และการใช้เครื่องมืออย่างปลอดภัย ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงผลสำเร็จต่าง ๆ รวมทั้งการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการแสดงผลสำเร็จของการทำงานคือการผลิตสินค้าได้อย่างปลอดภัย ในฐานะผู้ทำงานสิ่งที่สำคัญมากที่สุดก็คือเรื่องสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย แต่มีบ่อยครั้งที่ผู้ทำงานมักจะมีอาการป่วยไปเพราะขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ปลอดภัย หรือขาดความระมัดระวัง

หนังสือเล่มนี้จะอธิบายเกี่ยวกับหลักในการป้องกันเพื่อดูแลสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย สำหรับผู้ที่เริ่มเข้าทำงานในสถานประกอบการหรือในสถานที่ทำงานโดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานสำหรับพนักงานเข้าทำงานใหม่และลูกจ้างทั่วไป

เป็นเรื่องไม่ยากนักที่จะเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนรู้ แต่จุดสำคัญ คือ จะมีการนำมาใช้ในการทำงานหรือไม่ ความรู้ที่ได้จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่มีค่า ถ้าไม่ได้นำมาใช้ หลังจากที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะต้องทำก็คือ ต้องนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ฝึกฝนและกระทำอย่างจริงจัง การที่รู้แต่ไม่ทำนั้นเร็วกว่าที่ไม่ว่างทำอะไรเลยแล้วทำ

สิ่งที่สำคัญที่ผู้รับการฝึกอบรมควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นผู้เรียนที่ตั้งใจเรียน และเป็นผู้ไม่เหินห่างความรู้ ถ้าไม่ตั้งใจหรือไม่ค่อยมาเรียนอาจทำให้ไม่เข้าใจในบทเรียน ดังนั้นจึงต้องมีความมุ่งมั่นพยายามและมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างแท้จริง
2. หมั่นตั้งคำถาม ในเรื่องที่ไม่เข้าใจจนกว่าจะเข้าใจ การเรียนในโรงเรียน อาจจะไม่เข้าใจในบทเรียนทุกเรื่อง แต่ในการทำงาน การปฏิบัติงานจะมีพื้นฐานมาจากสิ่งที่สอน เพราะฉะนั้นถ้าทำงานโดยปราศจากความเข้าใจที่เพียงพอ อาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุ หรือได้ผลผลิตที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งมีผลกระทบต่อดังกล่าว เพื่อบรรลุงานซึ่งรวมถึงหัวหน้างานด้วย หากสงสัยหรือไม่เข้าใจ ควรซักถามจนกว่าจะเข้าใจได้อย่างถูกต้องซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใดที่จะถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจ
3. จดจำทุกสิ่งที่เรียนรู้ การทำงานในโรงงานหรือสถานที่ทำงานจำเป็นต้องมีระเบียบที่ทำงานตามที่ได้เรียนรู้มา ดังนั้น จึงต้องฝึกฝนตนเองให้สามารถปฏิบัติงานได้ทุกอย่างตามขั้นตอนที่ได้รับการฝึกอบรมมา ผู้ทำงานต้องมีความตั้งใจในการทำงาน เพื่อให้สามารถทำงานได้ผลดีตามความรู้ความสามารถของตนเองในขณะนั้น
4. ตั้งใจทำงานอย่างแท้จริง ต้องรู้จักความระมัดระวัง ถึงแม้จะคิดว่าเข้าใจทุกอย่าง และงานที่ทำนั้นดูเหมือนง่าย แต่เวลาทำงานจริง ๆ จะไม่่ง่ายอย่างที่คิดไว้ ขณะที่ทำงานควรถามผู้ที่มีความเชี่ยวชาญหรือหัวหน้างานในทุกเรื่องที่ไม่เข้าใจ และพยายามจับจุดวิธีที่ถูกต้องที่จะทำให้ได้อย่างรวดเร็ว
5. หมั่นฝึกฝน ถึงแม้ว่าผู้ทำงานจะเข้าใจถึงวิธีปฏิบัติงานได้อย่างถ่องแท้แล้วก็ตาม แต่ยังมีอยู่บ่อยครั้งที่ผู้ทำงานไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง การประกอบชิ้นงานให้เป็นที่พอใจและรวดเร็วสามารถทำได้โดยการทำซ้ำ ๆ จึงควรฝึกฝนซ้ำ ๆ ตามขั้นตอนที่ได้จากการฝึกอบรมมา

หลังจากที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแล้ว หวังว่าท่านทั้งหลายคงจะสามารถทำงานได้ด้วยความขยันขันแข็ง และมุ่งมั่นเพื่ออนาคตต่อไป

หมวดวิชาที่ 1

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความปลอดภัย ในชีวิตและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

1.1 ศัพท์ความรู้

ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึงอะไร ?

- สภาพและปัจจัยที่มีหรืออาจมีผลต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน ลูกจ้าง หรือคนงานอื่นๆ (รวมถึงคนงานชั่วคราวและคนงานผู้รับเหมา) ผู้เยี่ยมชม หรือบุคคลอื่นๆ ในสถานที่ทำงาน

อุบัติเหตุ หมายถึงอะไร ?

- อุบัติเหตุ (Accidents) หมายถึง เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด และไม่ได้ควบคุมไว้ก่อน เมื่อเกิดขึ้นแล้วมีผลทำให้เกิดการบาดเจ็บ พิการหรือทรัพย์สินเสียหาย

อุบัติการณ์ หมายถึงอะไร ?

- อุบัติการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (Incident) หมายถึงเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ แต่เมื่อเกิดเหตุขึ้นแล้วมีผลให้เกิดอุบัติเหตุหรืออาจหมายถึงเกือบเกิดอุบัติเหตุ

เหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ หมายถึงอะไร ?

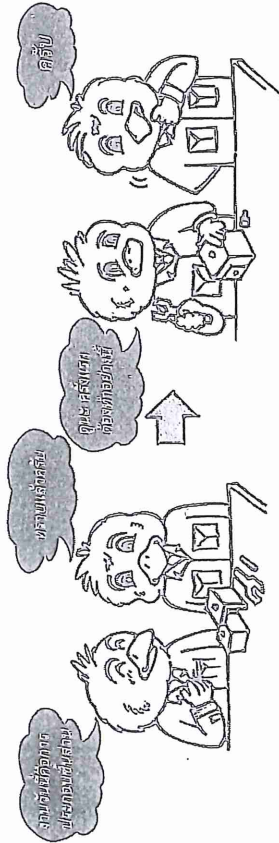
- เหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ (Near Miss) หมายถึงเหตุการณ์ผิดปกติ เพื่อเกิดขึ้นแล้วมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

อันตราย หมายถึงอะไร ?

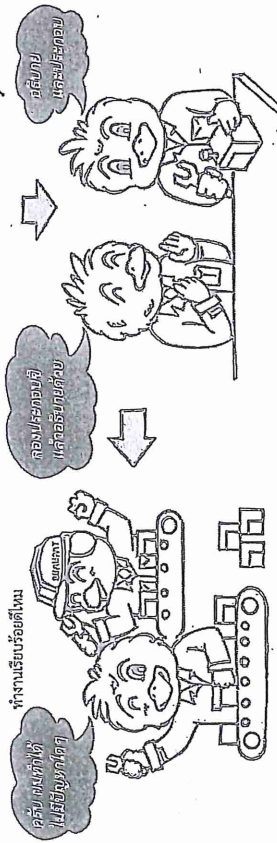
- อันตราย หมายถึง แหล่งหรือสภาพการที่มีโอกาสทำให้เกิดอันตรายต่อคนเราในลักษณะของการบาดเจ็บ เจ็บป่วย ความเสียหายต่อทรัพย์สิน สภาพแวดล้อมในการทำงานหรือทั้งหมดที่กล่าวมา

1.2 เราต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เพื่อร่วมงานและองค์กรได้อย่างไร ?

(ขั้นตอนที่ 1 : เตรียมตัวให้พร้อมที่จะเรียนรู้)

(ขั้นตอนที่ 2 : ตามและฟังอย่างตั้งใจ)

(ขั้นตอนที่ 4 : ทำตัวให้คุ้นเคยกับงานที่ทำ)

(ขั้นตอนที่ 3 : เข้าร่วมในการฝึกปฏิบัติ)

○ รมั้ตระวังไม่ทำให้ตนเองบาดเจ็บและไม่ทำให้คนอื่นบาดเจ็บ

เราทุกคนทำงานเพื่อให้มีชีวิตที่ดี มีความสุข และเพื่อสร้างสังคมที่ดี “การได้รับบาดเจ็บ” ในสถานที่ทำงานเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว นอกจากนี้สิ่งที่ไม่พึงปรารถนาอีกประการหนึ่ง คือ การทำให้คนอื่นบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการละเลยของเรา ในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยของเราและของคนอื่น หรือเนื่องจากการละเลยในการรายงานเกี่ยวกับบริเวณที่ไม่ปลอดภัย ดังนั้น จึงต้องให้ความสำคัญในความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงโอกาสที่จะทำให้ตนเองบาดเจ็บ หรือทำให้คนอื่นบาดเจ็บ

- เตรียมตัวให้พร้อมที่จะเรียนรู้
 - รักษาสัมพันธ์ภาพกับครูฝึกและแจ้งให้ครูฝึกทราบว่าท่านยังขาดความรู้ในเรื่องใด
 - จดจำชื่อโรงงาน เครื่องจักร และเครื่องมือ
 - ตระหนักถึงความปลอดภัยของโรงงาน (ความปลอดภัยจะขึ้นอยู่กับขั้นตอนแรก)
 - ยืนปฏิบัติงานในที่ที่คนอื่นสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และปลอดภัย

○ ตามและฟังอย่างตั้งใจ

- สังเกตด้วยความตั้งใจในสิ่งที่ครูฝึกทำ และฟังคำสอนด้วยความตั้งใจ
- เรียนรู้ลำดับขั้นตอนและประเด็นสำคัญ (ถูกหรือผิด วิธีการที่ปลอดภัยและวิธีการที่ง่าย)
- การทำงานที่ถูกต้องหรือผิดพลาดที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ วิธีการที่ปลอดภัยจะทำให้เกิดความปลอดภัยและสุขภาพดี และวิธีการที่ง่ายจะเพิ่มผลผลิตภาพ
- ต้องแน่ใจว่า เข้าใจ ว่าทำไมประเด็นเหล่านี้จึงสำคัญ
- พยายามกระทำซ้ำๆ จนกว่าท่านจะมั่นใจว่าเข้าใจดีแล้ว

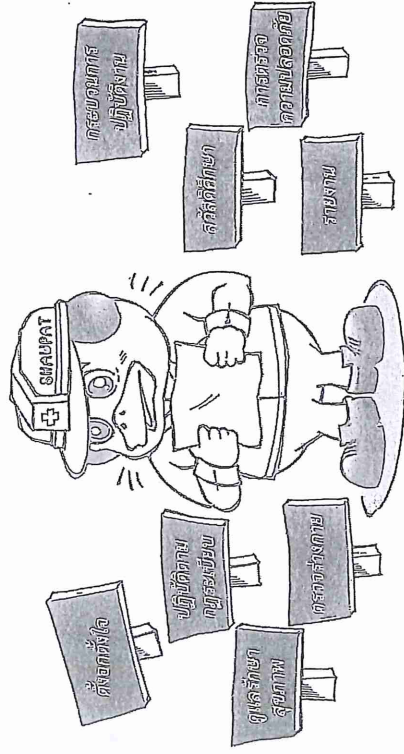
○ เข้าร่วมในการฝึกปฏิบัติ

- พยายามปฏิบัติตามด้วยตนเอง และแก้ไขข้อผิดพลาด
- พูดทบทวนขั้นตอนด้วยตนเองขณะพยายามปฏิบัติ
- พูดประเด็นสำคัญด้วยตนเองขณะพยายามปฏิบัติ
- พูดกับตนเองถึงเหตุผลว่าทำไมประเด็นเหล่านี้จึงสำคัญเมื่อท่านพยายามปฏิบัติตามกระบวนการ
- พยายามปฏิบัติซ้ำๆ จนกว่าท่านจะเข้าใจอย่างถ่องแท้

○ ทำตัวให้คุ้นเคยกับงานที่ทำ

- เข้ามีส่วนร่วมในงาน
- ให้ทราบว่าผู้ที่ได้รับมอบหมายที่จะตอบคำถามของท่าน
- อย่าเกรงใจที่จะถามถ้ามีคำถาม
- ینگานของท่านได้รับการตรวจเป็นประจำ
- พยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ท่านสามารถทำงานได้โดยล้าพัง

○ สิ่งทีพึงปฏิบัติ

○ ปฏิบัติตามคำแนะนำและคำสั่ง และพยายามมีส่วนร่วมในการสร้างและ

ปรับปรุงทีมงานในโรงงาน

- ปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานต่างๆ
- รับความรู้ในเรื่องสวัสดิศึกษาและสุขภาพ (ความปลอดภัยและสุขภาพ)
- เข้ารับการฝึกอบรม และการตรวจร่างกายที่จัดขึ้น
- ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ
- การพูดคุยและหยอกหยอเล่น หรือการคิดในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บได้
- อย่าประมาทว่างานที่คุ้นเคยและงานที่ง่าย ๆ จะไม่เสี่ยง ต้องสนใจในความปลอดภัย เพื่อป้องกันสุขภาพของตัวเอง

- เมื่อพบสภาพเครื่องจักรผิดปกติ หรือสภาวะอันตราย ต้องรีบรายงานให้หัวหน้างานทราบทันที
- เมื่อมีอาการบาดเจ็บ การเจ็บป่วย หรือเครื่องจักรทำงานผิดปกติ แม้เพียงเล็กน้อย จะต้องรายงานให้หัวหน้างานทราบเสมอไม่เช่นนั้น การปรับปรุงจะเป็นไปไม่ได้เลย และการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นก็จะเกิดขึ้นอีก
- หลีกเลี่ยงการดื่มของมีเมา และการกินที่มากเกินไป ดูแลรักษาสุขภาพอยู่เสมอ พักผ่อนให้เพียงพอ

1.3 ความสุขกับการทำงานควรเป็นอย่างไร ?

“คนเราจะมีความสุขมาก หากเป็นผู้ที่มีสุขอนามัย แข็งแรงสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเพราะจะเป็นผู้ที่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่”

- ผู้ที่กำลังจะย่างก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานย่อมจะมีความหวังและความฝันไว้หลายอย่างสำหรับอนาคต จะเป็นผู้ที่กำลังจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่ออยู่ในสถานที่ทำงาน ซึ่งจะเป็นชีวิตที่แตกต่างไปจากสิ่งที่ได้พบเห็นในโรงเรียนเป็นอย่างมาก สิ่งที่สำคัญก็คือ จะต้องพยายามปรับตัวให้ได้อย่างรวดเร็ว
- การทำงาน คือ พฤติกรรมในการใช้ชีวิตในสถานประกอบการหรือสถานที่ทำงานตามความสามารถของแต่ละบุคคล และควรให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงานด้วย
- ผลผลิต คือ สิ่งที่ได้จากการทำงานด้วยการนำวัตถุดิบมาเปลี่ยนแปลง ให้อุปกรณ์เครื่องจักรและเครื่องมือต่างๆ เข้ามาช่วยประดิษฐ์ ทำให้ได้สิ่งใหม่ที่มีราคาเกิดขึ้น จึงเป็นกระบวนการทำงานที่จำเป็นในอุตสาหกรรม
- มีหลายสิ่งซึ่งผู้ปฏิบัติงานควรจะต้องเรียนรู้ เช่น วิธีการเคลื่อนย้ายวัสดุ วิธีการทำงานเครื่องจักร และการใช้เครื่องมืออย่างปลอดภัย ตลอดจนเครื่องหมายและภาพสัญลักษณ์ต่างๆ รวมทั้งการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับ

มอบหมาย แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการแสดงผลสำเร็จของการทำงานคือการผลิตสินค้าได้อย่างปลอดภัยในฐานะผู้ทำงานสิ่งที่สำคัญมากที่สุดก็คือเรื่องสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย แต่มีบ่อยครั้งที่ผู้ทำงานมักจะมองข้ามไปเพราะขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ปลอดภัยหรือขาดความระมัดระวัง

1.4 สถานะที่ทำงาน “เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องร่วมกันดำเนินการทางด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน”

- การทำงานเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตของทุกคน การทำงานสามารถทำให้มีชีวิตอยู่ได้อย่างสะดวกสบายและมีความสุข การทำงานในสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ ที่มีแสงสว่างเพียงพอ จะทำให้ชีวิตประจำวันเต็มไปด้วยความหมาย
- บริษัท หรือโรงงานต่างก็มีเจตนาที่จะให้ผู้ทำงาน สามารถทำงานได้อย่างมีความสุขพอใจ ซึ่งเมื่อปฏิบัติงานให้ได้ผลดี ก็จะมีส่วนช่วยเหลือสังคมได้ด้วย การทำงานจึงเป็นการตอบแทนสังคม ซึ่งเป็นภาระหน้าที่สำคัญในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม
- “สุขภาพอนามัยและความปลอดภัย” เป็นแนวคิดเบื้องต้นที่จะต้องจดจำไว้เสมอในฐานะของผู้ทำงาน ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตในโรงงาน ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน จึงเป็นสิ่งที่จะต้องจำเป็น การเรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยนี้ จึงเป็นเพียงพื้นฐานขั้นแรกเท่านั้น ส่วนรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เช่น ในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานกับเครื่องจักร อันตรายที่เกิดขึ้นจากสารเคมีที่ใช้เป็นวัตถุพิษ และการยกเคลื่อนย้ายอย่างถูกต้องปลอดภัย เป็นต้น ควรจะได้จัดให้มีการฝึกอบรมเพิ่มเติมหลังจากที่ทำงานมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง การฝึกปฏิบัติเป็นสิ่งที่สำคัญในการฝึกอบรม เพื่อให้มีความรู้ที่ถูกต้องและมีความเชี่ยวชาญในการทำงานด้วยความปลอดภัย และมีความรู้ที่สมบูรณ์แข็งแรง

- ผู้ที่มีสุขภาพอนามัยที่ไม่แข็งแรงสมบูรณ์ จะทำให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ แม้จะเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญก็ตาม การมีร่างกายที่แข็งแรงจึงเป็นพื้นฐานในการทำงาน คนเราจะมีความสุขได้ต่อเมื่อสามารถทำงานได้โดยปราศจากการบาดเจ็บและเจ็บป่วย
- แนวความคิดแบบเก่าว่าการบาดเจ็บเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้จากการทำงาน จะเป็นสิ่งที่ไม่อยู่ในความคิดของผู้ทำงานสมัยใหม่ ด้วยจุดมุ่งหมายเช่นนี้ ผู้ทำงานจึงควรรู้สาเหตุของการบาดเจ็บและเจ็บป่วย เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำที่เป็นอันตราย และวิธีการทำงานที่ไม่ถูกต้อง
- เมื่อผู้ทำงานมีร่างกายไม่แข็งแรง จะทำให้การทำงานมีโอกาสผิดพลาดได้มาก หรืออาจทำให้เกิดความกังวลขึ้นได้ ดังนั้นจึงต้องหมั่นดูแลสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง สมบูรณ์อยู่เสมอ ไม่อยู่ในสภาพวิตกกังวล พยายามทำงานด้วยความปลอดภัย จะทำให้เป็นผู้ที่มีชีวิตสุขสบายและมีความสุข
- เครื่องจักรที่อยู่ในสภาพดีหรือสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นสาเหตุทำให้บาดเจ็บได้ หรือเครื่องจักรอาจชำรุดเสียหายได้ ถ้าไม่รู้จักใช้ที่ถูกต้อง
- จากการวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุจะพบว่า ถึงแม้ผู้ทำงานจะมีความเชี่ยวชาญ แต่ก็อาจตัดสินใจผิดพลาดได้ ถ้าร่างกายไม่อยู่ในสถานะที่แข็งแรงสมบูรณ์
- สาเหตุของความผิดพลาดส่วนใหญ่จะมาจาก ผู้ทำงานและเลยต่อการทำงานที่ถูกต้องตามขั้นตอน การมีสภาพร่างกายที่แข็งแรงขาดความตั้งใจและกังวลถึงเรื่องอื่นๆ มากกว่าการทำงาน

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและสถานที่ทำงาน“จงพยายามทำอารมณ์ให้แจ่มใส”

- ความกังวล จะทำให้ไม่มีสมาธิในการทำงาน สิ่งแวดล้อมต่างๆ ตั้งแต่ที่บ้านจนถึงสถานที่ทำงาน ล้วนมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยความปลอดภัยในการทำงานได้ทั้งนั้น
- อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากชีวิตนอกเวลางาน ซึ่งถูกนำเข้ามาเกี่ยวข้องกับสถานที่ทำงาน ปัญหาครอบครัวและความยากลำบากในการเดินทางมาทำงานก็เป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้เกิดความผิดพลาดและแผดเผาในการทำงาน
- ข้อเสนอแนะบางประการ เพื่อนำไปใช้ปฏิบัติทุกเช้าก่อนไปทำงาน เพื่อทำให้เกิดความปลอดภัยในวันนั้น ก็คือ ในตอนเช้าบางคนอาจจะใช้เวลาเพียง 30 นาที ใน การเตรียมตัวก่อนออกจากบ้าน ในขณะที่คนอื่น ๆ อาจใช้เวลา 45 นาที หรือ 60 นาที ระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดคือ 60 นาที เพื่อใช้สำหรับการพักผ่อน ล้างหน้า เปลี่ยนเสื้อผ้า รับประทานอาหารเช้า และเตรียมการอื่นๆ เพื่อไปทำงาน การใช้ เวลา 60 นาที จะช่วยให้ผ่อนคลาย ไม่ต้องเร่งรีบ จึงสามารถหลีกเลี่ยงการเกิด อุบัติเหตุที่ไม่จำเป็นในระหว่างเดินทางมาทำงาน
- ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนวณเวลาให้เพียงพอในการเดินทางให้มาถึงที่ทำงานได้ทันเวลา และควรเผื่อเวลาที่ใช้ในการเดินทางโดยรถประจำทางหรือ รถไฟ รวมทั้งช่วงเวลาที่รอคอยอื่นๆ ด้วยการเผื่อเวลาเพิ่มอีกประมาณ 10 นาที เพื่อจะได้ถึงที่ทำงานก่อนเวลา 10 นาที ควรคำนวณเวลาที่ใช้ในการเดินทาง เพื่อจะได้มีเวลาเหลือเพิ่ม ถ้าวันนั้นยังทำไม่ได้ ก็พยายามทำได้ในวันรุ่งขึ้น
- ถึงแม้ว่าจะได้เผื่อเวลาไว้เพียงพอแล้วก็ตาม แต่บางครั้งอาจมีสิ่งที่ทำให้เกิดความยากลำบากหรือยุ่งยากได้เช่นกัน เป็นต้นว่า ไม่สามารถที่จะหาสิ่งของที่ต้องการจะ

นำไปยังที่ทำงาน หรือหาของทำไม่พบ หรือมีเหตุต้องถกเถียงกับสมาชิกในครอบครัว หรืออาจมีสิ่งที่รบกวนจิตใจเกิดขึ้น

- หากมีสิ่งเหล่านี้ค้างคาอยู่ในใจติดมาถึงที่ทำงาน อาจทำให้หงุดหงิดกับเพื่อนร่วมงาน หรือไม่มีความสุขใจในการทำงาน จนเป็นสาเหตุให้นำไปสู่การเกิด อุบัติเหตุได้ แต่การที่จะสลัดทิ้งทุกอย่างออกไป เพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นนั้นเป็น สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ วิธีการแก้ปัญหาที่คือพยายามรักษาระเบียบในบ้านให้เหมือนกับ ในสถานที่ทำงาน เพื่อที่จะหาสิ่งของต่าง ๆ ได้ง่าย แม้จะมีผ้าปิดตาผูกไว้ก็ยัง สามารถหาสิ่งของได้พบ จึงควรหลีกเลี่ยงการดื่มกินมากเกินไป หรือเข้าอนดึกเกินไป รวมทั้งดูแลตนเองและบริเวณรอบๆ ให้สะอาด และเป็นระเบียบด้วย

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตและความปลอดภัย“การทำงานให้ สภาวการณ์ที่ปลอดภัยจะนำมาซึ่งผลการทำงานที่ดี”

- การผลิตสินค้าให้มีคุณภาพที่ดีกว่าและราคาต่ำกว่าผู้อื่น ทำให้ต้องลดต้นทุนของ สินค้าลง เพื่อให้ค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับต่ำ
- ในกรณีที่มีการเร่งผลผลิต หากต้องทำงานหนักเกินไปหรือเสี่ยงต่ออันตราย อาจ เป็นสาเหตุทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ ซึ่งอุบัติเหตุที่ได้รับอาจถึงขั้นเสียชีวิต หรือ ได้รับบาดเจ็บ และเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ไม่เพียงการได้รับบาดเจ็บหรือถูกกล่าวโทษ เท่านั้น แต่ยังทำให้ครอบครัวและเพื่อนฝูงรู้สึกมีความเป็นห่วงเป็นใย และอาจทำให้เครื่องมือ เครื่องจักร หรือ อุปกรณ์ต่างๆ ขาดุดเสียหาย
- การทำงานภายใต้สภาวะแวดล้อมที่สะดวกสบายจะมีผลดีต่อสุขภาพอนามัย และ ปราศจากการบาดเจ็บ ซึ่งจะนำไปสู่ความสุข อีกทั้งยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การ ผลิตมีประสิทธิภาพดีขึ้นและมีสุขภาพดีขึ้น
- หากผู้ทำงานลาหยุดงาน เนื่องจากได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ เครื่องจักร เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ต่างๆ ไม่สามารถใช้งานได้ ล้วนเป็นการลดประสิทธิภาพ และเกิดความสิ้นเปลืองเป็นอย่างมาก ด้วยความปลอดภัยเครื่องจักรได้โดยไม่ได้ใช้งาน

นอกจากนี้หากมีผู้ซึ่งไม่ประสงค์จะปฏิบัติงานต่อไป จะทำให้ผลผลิตโดยคุณภาพลดลง คุณภาพของสินค้าจึงไม่อยู่ในระดับที่กำหนดไว้

- โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันนี้ เทคโนโลยีที่กำลังก้าวหน้า และผลผลิตที่ถูกควบคุมภายใต้กระบวนการผลิต กระบวนการทำงานอาจจะถูกแบ่งเป็นหลายขั้นตอน เพื่อผลิตสินค้าชนิดหนึ่ง ถ้ามีการหยุดชะงักจากการขาดคน กระบวนการผลิตทั้งหมดอาจจะต้องหยุดจนกว่าจะหาผู้มาทำแทนได้ ในช่วงเวลานี้จะไม่มีผลผลิตเกิดขึ้น และประสิทธิภาพก็จะลดลงด้วย

- เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ชัดเจนว่าเกิดผลเสียหลายอย่างมากเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น ดังนั้นการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เป็นหลักในการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ

- เพื่อให้การทำงานมีระเบียบ และราบรื่น จึงต้องทำงานอย่างปลอดภัย โดยใช้เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ซึ่งไม่เสี่ยงต่ออันตราย ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง งานซึ่งไม่หนักจนเกินไป ไม่มีของเสีย และทำการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง

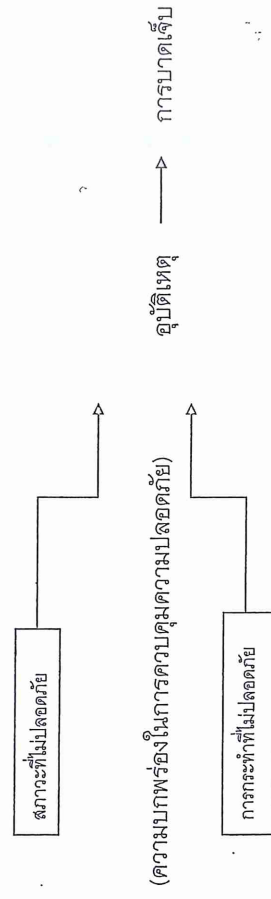
- ดังนั้น จึงควรจำกัดสาเหตุของการบาดเจ็บทุกอย่างให้หมดสิ้นไปและสร้างความปลอดภัยในภาวะแวดล้อมของการทำงานขึ้นมา เพื่อให้ผู้ทำงานทุกคน และนับจากนี้เป็นต้นไปทุกๆ คนต้องตั้งใจทำงาน

1.7 ทำไม่จึงมีการบาดเจ็บ“การบาดเจ็บจะเกิดขึ้นได้ต้องมีสาเหตุ”

- ไม่มีใครอยากได้รับบาดเจ็บ อย่างไรก็ตามทุกคนคงเคยพบเห็นและได้รับบาดเจ็บมาแล้วทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียนหรือที่บ้าน

- ในโรงงานมีเครื่องจักรหลายชนิดที่ไม่คุ้นเคย ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการบาดเจ็บ ผู้ทำงานควรรู้และปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยเบื้องต้น ทำงานด้วยความระมัดระวังและมีสุขอนามัยที่แข็งแรงเพื่อความปลอดภัยของผู้ทำงาน และความปลอดภัยของผู้อื่นในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม
- จากประสบการณ์ที่ผ่านมา และอุบัติเหตุที่เคยเกิดขึ้นหลายครั้งได้แสดงให้เห็นว่าการบาดเจ็บไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่ต้องมีสาเหตุ
- เมื่อวิเคราะห์สาเหตุของการบาดเจ็บ จะพบว่าส่วนใหญ่อันตรายเกิดจากสภาพของเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ไม่ปลอดภัย และการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของผู้ทำงาน
- ตัวอย่าง สมมติว่าตามทางเดินในโรงงานหรือห้องปฏิบัติงาน ผู้ทำงานคนหนึ่งหกล้มเพราะวิ่งข้ามต่อจากที่วางของไว้ชั่วคราว เพื่อการดำเนินงานอย่างหนึ่งและทำให้เขาได้รับบาดเจ็บ ในกรณีเช่นนี้ แสดงถึงสาเหตุร่วมของสภาวะที่ไม่ปลอดภัย ที่มีการวางของวางทางเดินและการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของผู้ทำงาน คือการวิ่ง การล้มลงคืออุบัติเหตุและการพาดพิงตามขาถือการบาดเจ็บ ด้วยอาการเช่นนี้ การบาดเจ็บจึงเป็นผลที่เกิดจากอุบัติเหตุ

ความสัมพันธ์แสดงได้ดังต่อไปนี้

1.11 ความสูญเสียจากอุบัติเหตุ

- ความสูญเสียทางตรง (Direct Loss) คือ จำนวนเงินที่ต้องจ่ายไปอันเกี่ยวเนื่องกับผู้ได้รับบาดเจ็บโดยตรงจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือเป็นค่าเสียหายที่แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัด ได้แก่
 - ค่ารักษาพยาบาล
 - ค่าทดแทนจากการได้รับบาดเจ็บ
 - ค่าทำขวัญ
 - ค่าทำศพ
 - ค่าประกันชีวิต

- ความสูญเสียทางอ้อม (Indirect Loss) คือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ซึ่งส่วนใหญ่จะคำนวณเป็นตัวเงินได้) นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายทางตรงสำหรับการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้ง ได้แก่

- การสูญเสียเวลาในการทำงานของพนักงานหรือผู้บาดเจ็บ เพื่อรักษาพยาบาล
- ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ได้รับความเสียหาย
- วัตถุดิบหรือสินค้าที่ได้รับความเสียหายต้องทิ้ง ทำลายหรือขายเป็นเศษเหล็ก
- ผลผลิตลดลง เนื่องจากระบบการผลิตขัดข้อง ต้องหยุดชะงัก

ฯลฯ

1.12 ผลกระทบโดยตรงของลูกจ้างเมื่อประสบอุบัติเหตุ

- ✓ ขาดรายได้ในระหว่างที่รักษาตัว
- ✓ สูญเสียโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
- ✓ กลายเป็นคนพิการ

- ✓ เป็นภาระของครอบครัว
- ✓ ทำให้สูญเสียสมรรถนะตามที่ได้คาดหวังไว้
- ✓ ทำให้ครอบครัวแตกแยกเนื่องจากขาดผู้นำ
- ✓ เป็นภาระต่อสังคม

ฯลฯ

1.13 การสอบสวนอุบัติเหตุที่ยุติหรือ? ทำไมจึงต้องมีการสอบสวนอุบัติเหตุ

- เพื่อต้องการหาสาเหตุที่แท้จริงของอุบัติเหตุ
- เพื่อหาแนวทางป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุซ้ำอีก

1.14 เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น พนักงานต้องปฏิบัติอย่างไร?

เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับพนักงานหรือเพื่อนร่วมงาน ให้แจ้งหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาทราบอย่างรวดเร็วทุกครั้ง โดยไม่ลังเล เพราะถือเป็นความปลอดภัยในชีวิต และความปลอดภัยในการนำตัวส่งต่อไปยังห้องพยาบาลหรือโรงพยาบาลใกล้เคียง

3. ส่งแบบสอบถาม ทดสอบยังแผนกความปลอดภัย และอาชีวอนามัย ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

1.18 วิธีปฏิบัติของพนักงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุและความสูญเสีย

1. ศึกษากฎระเบียบความปลอดภัยให้เข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
2. ศึกษาวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
3. ศึกษาหาความรู้ในการทำงานที่ถูกต้อง
4. เชื่อมโยงคำแนะนำหรือการสั่งสอนจากหัวหน้างาน หากไม่เข้าใจให้สอบถามก่อน
5. เมื่อพบเห็นสิ่งผิดปกติที่ปลอดภัยแล้วอาจจะเป็นอันตรายต่อผู้อื่นหรือตนเองให้รีบแจ้งและแก้ไขทันที
6. เข้าร่วมในการฝึกและทำกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยที่หน่วยงานจัดขึ้นเพื่อฝึกทักษะและความชำนาญ เช่น การฝึกซ้อมดับเพลิง
7. ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดระยะเวลาปฏิบัติงาน

1.19 การป้องกันความเจ็บป่วย

“จงป้องกันตนเองโดยการตรวจสุขภาพเป็นประจำสม่ำเสมอ”

- สาเหตุของการเจ็บป่วยส่วนใหญ่สามารถตรวจพบได้ก่อน ยกเว้นการเจ็บป่วยที่เป็นมาแต่กำเนิด โรคหัตถ์กรรมค่าก็สามารถป้องกันได้ถ้าดูแลสุขภาพให้ดีแข็งแรงอยู่เสมอ
- อย่างไรก็ตาม หลายๆ คนคิดว่าการเจ็บป่วยเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และเมื่อรู้สึกว่ามีสุขภาพก็ต้องตรวจสุขภาพเป็นประจำจากผู้อื่น การคิดหวัດครคิดว่าเป็นอย่างนั้นจะหายแต่เราก็ไม่สามารถต้านทานได้ เพราะเราต้องคิดว่าเขาได้พยายามแล้วที่จะหลีกเลี่ยงการติดเชื้อโรค
- ถ้าเกิดเจ็บป่วย ควรระวังและพยายามไม่รบกวนผู้อื่น เมื่อไปทำงานขณะที่ไม่สบายอาการเจ็บป่วยจะแย่ลงไปกว่าเดิม จึงเป็นการรบกวนผู้อื่นโดยไม่จำเป็น

1.15 การสอบสวนอุบัติเหตุผู้ผลิตรายละรายกับพนักงานที่ได้รับอุบัติเหตุหรือไม่?

ไม่มีผลแน่นอน บางครั้งพนักงานเชื่อว่าเกิดอุบัติเหตุแล้ว หัวหน้างานรู้เข้าจะถูกตำหนิสิ่งที่จริงแล้วการสอบสวนอุบัติเหตุ จะทำเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุซ้ำขึ้นอีกจากสาเหตุเดิม แล้วผลที่ได้จากการสอบสวน คืออะไร?

- ป้องกันอุบัติเหตุไม่ให้เกิดซ้ำอีก
- ป้องกันไม่ให้เพื่อนพนักงานได้รับอุบัติเหตุเหมือนเรา
- พนักงานมีคุณภาพชีวิตในการทำงานดีขึ้น

1.16 การสอบสวนอุบัติเหตุผู้ขึ้นตอนอย่างไร

1. เมื่อเกิดอุบัติเหตุก็ให้ทำการปฐมพยาบาลที่ห้องพยาบาล
2. ให้รายละเอียดในการเกิดอุบัติเหตุแก่พยาบาล เพื่อบันทึกลงในแบบสอบถามอุบัติเหตุ
3. พยาบาลจะส่งแบบสอบถาม มาให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยเพื่อเก็บข้อมูล
4. ในกรณีที่อุบัติเหตุเล็กน้อยหรือจะเกิดอุบัติเหตุ (Near-Miss) ทางเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยจะส่งแบบสอบถาม ให้หัวหน้างานเพื่อทำการสอบสวนอุบัติเหตุ แล้วจึงส่งต่อให้ผู้ชำนาญการฝ่ายรักษา จากนั้นจึงส่งกลับมาให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย แผนกความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

1.17 ในกรณีที่เห็นอุบัติเหตุถึงขั้นหยุดงาน ต้องปฏิบัติอย่างไร?

1. หัวหน้าและหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยจะเข้าไปทำการสอบสวน พร้อมกับหัวหน้างาน
2. หัวหน้างานเสนอข้อแก้ไขและการป้องกัน ให้ผู้จัดการแผนกตรวจสอบ แล้วจึงส่งให้ผู้ชำนาญการรักษาและให้ข้อคิดเห็น

1.20 สุขภาพจิต “ปัจจุบันนี้มันถึงจำเป็นที่ทุกคนควรต้องกระทำ คือฝึกฝนตนเองให้สามารถรับหรือ ต่อสู้กับชีวิตที่แท้จริงและใช้ชีวิตอยู่ด้วยความสงบสุข”

- เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมมีมากขึ้น รวมทั้งข้อมูลข่าวสารและธุรกิจระหว่างประเทศมีเพิ่มมากขึ้น สิ่งแวดล้อมภายในสังคม และสภาพประกอบการต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งคุณภาพและปริมาณสถานที่ทำงานก็มีผลเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยกระแสนทางด้านแรงงานและสินค้า รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้าก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทีเดียว
- การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ไม่ใช่เปลี่ยนแปลงเพียงครั้งเดียว แต่ในหลายกรณี ซึ่งเปรียบเสมือนกับของเหลวซึ่งสามารถเปลี่ยนได้อย่างเร็ว เช่น การจัดงานโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ การปรับและเปลี่ยนโครงสร้างสถานประกอบการ (ขยายกิจการและเปลี่ยนระบบงาน) ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ทำให้ผู้ที่ทำงานในฐานะสมาชิกในองค์กรเปลี่ยนแปลงไปด้วย
- ต่อไปนี้ผู้ทำงานต้องมีทัศนคติที่ยืดหยุ่นได้ จึงจะสามารถรับมือกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ขณะนี้ได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ปัญหาที่รุนแรงเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยเป็นการด่วนในธุรกิจหลายประเภท ปัญหาสุขภาพจิต นั่นก็คือ การปรับตัวไม่ได้ในสถานที่ทำงาน เนื่องจากความเครียดทางด้านจิตใจ
- การปรับตัวไม่ได้ในสถานที่ทำงาน จะไม่เกิดขึ้นในทันทีทันใดแต่จะมีสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในชีวิตประจำวัน และจะเพิ่มมากขึ้นทุกวัน ทำให้เกิดความเครียดได้มากที่สุด สิ่งที่ซ่อนเร้นในชีวิตประจำวัน มีทั้งการนอนหลับพักผ่อนไม่เพียงพอ การจัดการความเหนื่อยล้า และสับสนบริหารจัดการ จึงจำเป็นต้องแก้ไขตัวเอง เพื่อให้หายจากความเครียด เพื่อจะได้ใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่ปกติ

○ การเจ็บป่วยหลายๆ กรณีจะยังสามารถทำงานได้ เช่นเมื่อการปวดท้องหรือท้องเสียโดยไม่ใช้ มีความตั้งใจอยากทำงาน ทั้งๆ ที่เป็นหวัดซึ่งเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม แต่การได้พักตั้งแต่เริ่มมีอาการจะเป็นสิ่งจำเป็นในการต่อสู้กับความเจ็บป่วย จึงควรไปพบแพทย์ตั้งแต่เริ่มมีอาการ และปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์

○ การตรวจร่างกายทางการแพทย์เป็นสิ่งสำคัญ แต่ไม่สามารถทำได้ทุกๆ วัน การตรวจหาสิ่งผิดปกติในทางกายประจำวัน อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละคน เมื่อตื่นนอนตอนเช้า ให้ตรวจดูสุขภาพร่างกาย และการตรวจก่อนทำงานเป็นสิ่งที่ดีขาดเสียไม่ได้ ในกรณีที่ต้องทำงานกับเครื่องจักร

- 1) ความเหนื่อยล้าที่เกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อวาน วันนี้ยังรู้สึกอยู่หรือไม่
- 2) รู้สึกมีไข้หรือไม่
- 3) เมื่อการปวดเมื่อยตามอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายหรือไม่
- 4) รู้สึกปวดศีรษะหรือมีนึ้ศีรษะเมื่อลุกขึ้นจากเตียงหรือไม่
- 5) เมื่อมองดูตนเองในกระจกแล้วรู้สึกว่าสับสนหรือไม่ พบว่ามีสิ่งผิดปกติบนใบหน้า หรือผิวหนังหรือไม่
- 6) เมื่อถ่ายปัสสาวะ พบสิ่งผิดปกติหรือไม่
- 7) เมื่อถ่ายอุจจาระ พบสิ่งผิดปกติหรือไม่
- 8) พบสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับร่างกาย หรือหมดความรู้สึก เมื่อต้องออกกำลังกายเพียงเบาๆ หรือไม่
- 9) ความรู้สึกอยากรับประทานอาหารเป็นอย่างไร
- 10) มีอาการอื่นๆ ที่แสดงถึงความเจ็บป่วยอีกหรือไม่

หลังจากตรวจดูอาการเหล่านี้ทุกวัน ถ้าพบว่าสิ่งผิดปกติ สิ่งแรกที่ควรกระทำคือ รายงานให้หัวหน้าทราบ และปฏิบัติตามคำแนะนำอย่าตัดสินใจด้วยตนเอง ถ้ารู้สึกคลื่นไส้ อาเจียนในที่ทำงานจะเป็นสาเหตุรบกวนเพื่อนร่วมงาน และอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ ให้รายงานสิ่งผิดปกติในที่ทำงานทันที

หมวดวิชาที่ 2

กฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2.1 กฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อใคร ?

เพื่อนายจ้าง

- ✓ เพื่อให้นายจ้างวางแผนบริหารจัดการด้านความปลอดภัยใน
การทำงานในสถานประกอบกิจการ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย
ในการทำงานแก่ตัวจ้าง

เพื่อลูกจ้าง

- ✓ เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้มีความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

เพื่อผู้ที่มีส่วนได้เสีย

- ✓ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ที่มาเยี่ยม ผู้รับเหมาและ
ลูกค้าทั่วไป

2.2 นายจ้างตามกฎหมายความปลอดภัยหมายถึงใคร ?

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้
หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำ
ผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์
นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบ
ของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

2.3 ลูกจ้างตามกฎหมายความปลอดภัยหมายถึงใคร ?

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบการของนายจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

2.4 หน้าที่ของนายจ้างตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ 2554

1. นายจ้างมีหน้าที่จัดและดูแลสถานประกอบการ ให้มีสภาพการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ
2. ในการดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบการ ให้นายจ้างเป็นผู้ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
3. นายจ้างมีหน้าที่ต้องบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยต้องจัดทำเป็นเอกสารหรือรายงาน พร้อมทั้งมีการตรวจสอบหรือรับรอง
4. นายจ้างต้องจัดให้มี จป. บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัย ซึ่งเจ้าหน้าที่ดังกล่าวทั้งหมดจะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
5. นายจ้างต้องแจ้งและแจกคู่มือปฏิบัติงานให้ลูกจ้างทุกคนก่อนเข้าทำงาน หรือเปลี่ยนสถานที่ทำงาน ในกรณีทำงานหรือสภาพแวดล้อมในการทำงานที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายจิตใจ หรือสุขภาพอนามัย
6. กรณีนายจ้างได้รับค่าเตือน คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของอธิบดี คำสั่งของพนักงานตรวจความปลอดภัยหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ปฏิบัติตาม พรบ.นี้ ให้นายจ้างแจ้งหรือปีติประกาศค่าเตือน คำสั่งหรือคำวินิจฉัยดังกล่าว ในที่ที่เห็นได้ง่ายในโรงงานอย่างน้อย 15 วัน

7. นายจ้างต้องจัดให้ผู้บริหาร หัวหน้างาน และลูกจ้างทุกคนได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยฯ รวมทั้งจัดให้มีการอบรมลูกจ้างใหม่ เปลี่ยนงาน เปลี่ยนสถานที่ทำงาน หรือเปลี่ยนเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ก่อนลูกจ้างเริ่มงาน
8. นายจ้างติดประกาศสัญลักษณ์เตือนอันตรายและเครื่องหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยฯ รวมทั้งข้อความแสดงสิทธิและหน้าที่ของนายจ้างและลูกจ้าง
9. กรณีโรงงานหลายโรงงานอยู่ในบริเวณเดียวกัน ให้นายจ้างทุกรายของโรงงานนั้นๆ มีหน้าที่ร่วมกันดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ
10. กรณีนายจ้างเช่าอาคาร สถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ ที่นำมาใช้ในการประกอบกิจการ นายจ้างมีอำนาจดำเนินการด้านความปลอดภัยกับของที่เช่านั้นได้ ซึ่งผู้เช่าไม่มีสิทธิในการเรียกค่าเสียหายหรือค่าทดแทนใดๆ
11. นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยและดูแลลูกจ้างสวมใส่ ตามสภาพและลักษณะงานตลอดระยะเวลาทำงาน หากลูกจ้างไม่ปฏิบัติตาม ให้นายจ้างสามารถสั่งให้ลูกจ้างหยุดการทำงานนั้นจนกว่าลูกจ้างจะสวมใส่
12. กรณีนายจ้างเป็นผู้รับเหมาร้าง และมีผู้รับเหมาร้างถัดไป ให้ผู้รับเหมาร้างถัดขึ้นไปตลอดสายงานจนถึงผู้รับเหมาร้างต้นที่มีลูกจ้างในสถานประกอบการเดียวกัน มีหน้าที่ร่วมกันในการจัดสถานที่ทำงานให้มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับลูกจ้างทุกคน
13. นายจ้างต้องดำเนินการจัดให้มี การประเมินความเสี่ยง การประเมินผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อลูกจ้าง การจัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย และแจ้งผลดำเนินการข้างต้นให้หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบดูแลทราบ
14. กรณีเกิดอุบัติเหตุร้ายแรง หรือลูกจ้างประสบอันตรายจากการทำงาน นายจ้างจะต้องปฏิบัติดังนี้
 - o ลูกจ้างเสียชีวิต ต้องแจ้งให้พนักงานตรวจแรงงานทราบโดยทันที และให้แจ้งรายละเอียดพร้อมสาเหตุการเกิดเป็นหนังสือภายใน 7 วัน นับตั้งแต่มูลเหตุเสียชีวิต

○ หากสถานประกอบการได้รับความเสียหายหรือทรัพย์สินสูญหาย อันเนื่องมาจากเพลิงไหม้ การระเบิด สารเคมีรั่วไหล หรืออุบัติเหตุร้ายแรงอื่น ต้องแจ้งให้พนักงานตรวจแรงงานทราบโดยมิชักช้า และให้แจ้งเป็นหนังสือโดยระบุสาเหตุอันตรราย ความเสียหาย การแก้ไขและวิธีการป้องกันมิให้เกิดซ้ำ ภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่เหตุ

○ กรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน เมื่อนายจ้างแจ้งการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ต่อสำนักงานประกันสังคมตามกฎหมายแล้ว นายจ้างต้องส่งสำเนาหนังสือแจ้งนั้นต่อพนักงานตรวจภายใน 7 วัน นับจากวันเกิดเหตุ

15. นายจ้างต้องอำนวยความสะดวกและไม่ขัดขวางการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตรวจความปลอดภัย ที่เข้าไปในสถานประกอบการของท่าน เพื่อตรวจสอบกรณีเกิดอุบัติเหตุ การบันทึกภาพ การตรวจสอบเครื่องจักรหรือตรวจวัดสภาพแวดล้อม หรือการใช้เครื่องมืออย่าง รวมทั้งการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยอาจมีการเรียกลูกจ้างที่เกี่ยวข้องมาให้ปากคำได้ ตามอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

2.5 หน้าทีของลูกจ้างตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554

1. ลูกจ้างมีหน้าที่ให้ความร่วมมือกับนายจ้างในการดำเนินการและส่งเสริมด้านความปลอดภัยฯ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้างและสถานประกอบการ
2. ลูกจ้างมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามกฎหมายที่กำหนด
3. กรณีมีโรงงานหลายโรงงานอยู่ในพื้นที่บริเวณเดียวกัน ลูกจ้างของทุกโรงงานที่ทำงานในพื้นที่นั้น ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยฯ ที่ใช้ในโรงงานนั้นด้วย ลูกจ้างมีหน้าที่ดูแลสภาพแวดล้อมตามกฎหมายมาตรฐานความปลอดภัยฯตามที่โรงงานกำหนด

4. กรณีที่ลูกจ้างทราบถึงข้อบกพร่องหรือการชำรุดเสียหายและไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หัวหน้างาน หรือผู้บริหาร

5. ลูกจ้างมีหน้าที่สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและดูแลรักษาอุปกรณ์ตามสภาพและลักษณะของงานตลอดระยะเวลาการทำงาน ในกรณีที่ลูกจ้างไม่สวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว ให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างหยุดการทำงานนั้นจนกว่าลูกจ้างจะสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว

2.6 กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับรังสีชนิดกึ่งไอออน พ.ศ. 2547

1. นายจ้างต้องแจ้งจำนวนและปริมาณความแรงรังสีของต้นกำเนิดรังสีต่อหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบภายใน 7 วันนับแต่วันที่ผลิตหรือมีไว้ในครอบครอง
2. ให้นายจ้าง กำหนดพื้นที่ควบคุมโดยจัดทำรั้ว คอกกั้นหรือเส้นแสดงแนวเขต และจัดให้มีป้ายข้อความ “ระวังอันตรายจากรังสี ห้ามเข้า” เป็นภาษาไทยด้วยตัวอักษรสีดำบนพื้นสีเหลืองแสดงให้เห็นโดยชัดเจนในบริเวณนั้น
3. ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ช่วยลดปริมาณรังสีที่ต้นกำเนิดรังสีที่ทางผ่านรังสี และกำหนดวิธีการีการและเวลาการทำงานให้ลูกจ้าง
4. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีใช้อุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคลตลอดเวลาที่มีการปฏิบัติงาน และให้มีการบันทึกข้อมูลรังสีสะสม เก็บไว้ในสถานที่ทำงานของลูกจ้างพร้อมให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้
5. จัดให้ลูกจ้างอย่างน้อย 1 คนประจำสถานประกอบการ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีตลอดระยะเวลาที่มีการทำงานเกี่ยวกับรังสี และต้องแจ้งชื่อต่อหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบ ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ให้ผู้รับผิดชอบฯ
6. จัดให้มีสิ่งลี่ยง ที่ล้างหน้าและที่อาบน้ำ และทำความสะอาดชุดทำงาน สิ่งของ

อุปกรณ์ เครื่องใช้ รวมทั้งสถานที่ที่มีการปนเปื้อนสารกัมมันตรังสี ภายในเวลาที่เหมาะสมโดยวิธีที่ปลอดภัย

7. จัดให้มีแผนป้องกันและระงับอันตรายจากรังสีในภาคการดำเนินงานปกติและเหตุฉุกเฉิน ส่งให้หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เกิดหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งต้นกำเนิดรังสี

8. จัดให้มีเครื่องหมายเตือนภัยติดไว้ให้เห็นได้ชัดเจนในบริเวณที่มีรังสี ที่มีการกระจายของสารกัมมันตรังสี หรือที่มีการเก็บรักษาสารกัมมันตรังสี

9. จัดให้มีสัญญาณไฟกะพริบสีแดงเพื่อเตือนภัยบริเวณรังสีสูงให้เห็นได้ชัดเจน และจัดให้มีระบบสัญญาณฉุกเฉินกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางรังสี

10. จัดทำแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ ข้อหรือระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสีที่สอดคล้องกับประเทศไทย ปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง

11. จัดให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับการตรวจสอบสุขภาพ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และเก็บผลการตรวจสอบพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจสอบได้ ตลอดเวลาทำการ

2.7 กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อวกาศ

พ.ศ. 2547

1. ให้นายจ้างจัดทำป้ายแจ้งข้อความ “ที่อวกาศ อันตราย ห้ามเข้า” บริเวณทางเข้าออกที่อวกาศทุกแห่ง พร้อมทั้งจัดให้มีสิ่งปิดกั้นเพื่อมิให้บุคคลเข้าหรือตกลงไปได้

2. ให้นายจ้างจัดให้มีหนังสืออนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อวกาศ

3. ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจ บันทึกผลการตรวจวัดและประเมินสภาพอากาศในที่อวกาศก่อนให้ลูกจ้างเข้าทำงานและระหว่างที่ลูกจ้างทำงานในที่อวกาศ

4. ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อวกาศแก่ลูกจ้างทุกคนที่ทำงานในที่อวกาศ

5. ให้นายจ้างจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล อุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตที่เหมาะสมกับลักษณะงาน

2.8 กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้าง และส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. 2547

1. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้าง ได้รับการตรวจสุขภาพตามกำหนดระยะเวลา ดังนี้
 - (1) ตรวจสุขภาพลูกจ้างครั้งแรกว่าใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับลูกจ้างเข้าทำงาน
 - (2) ตรวจสุขภาพลูกจ้างครั้งต่อไปอย่างน้อยปีละครั้ง
 - (3) กรณีที่นายจ้างเปลี่ยนงานลูกจ้าง โดยที่งานนั้นอันตรายแตกต่างไปจากเดิม

นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างทุกครั้งที่ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงงาน

2. ให้นายจ้างจัดให้มีสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้าง ที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และบันทึกผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างในสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้าง

3. นายจ้างต้องเก็บบันทึกผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปี นับแต่วันสิ้นสุดการจ้าง เว้นแต่มีการร้องทุกข์ว่านายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือการฟ้องร้องคดี ให้นายจ้างเก็บรักษาเอกสารนั้นไว้จนกว่าคดีถึงที่สุด

4. ให้นายจ้างแจ้งผลการตรวจสุขภาพให้แก่ลูกจ้างทราบ ดังนี้
 - (1) กรณีผลการตรวจสุขภาพปกติ ให้แจ้งแก่ลูกจ้างภายใน 3 วันนับแต่วันที่ได้รับผลการตรวจ
 - (2) กรณีผลการตรวจสุขภาพปกติ ให้แจ้งแก่ลูกจ้างภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับผลการตรวจ

5. ให้นายจ้างมอบสมรรถภาพประจำตัวลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงให้แก่ ลูกจ้างเมื่อสิ้นสุดการจ้าง

2.9 กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. 2548

1. ให้นายจ้างแจ้งสถานที่ที่จะปฏิบัติงานประดาน้ำต่อหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบ ไม่น้อยกว่า 7 วัน ก่อนการปฏิบัติงาน

2. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำ ได้รับการตรวจสุขภาพตามกฎหมาย

3. จัดให้มีพยาบาลเวชศาสตร์ใต้น้ำ แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานประดาน้ำ

4. จัดให้มีบริการการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และออกซิเจนหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ พร้อมหมวกกักช่วยหายใจ เพื่อช่วยเหลือนักประดาน้ำ

2.10 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความรื้อถอน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549

1. ให้นายจ้างควบคุมและรักษาระดับความรื้อถอนภายในสถานประกอบกิจการ มิให้เกินมาตรฐาน ดังนี้

(1) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานเบา มีระดับความรื้อถอนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิ เวตบัลบีโกลบ 34 องศาเซลเซียส

(2) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานปานกลาง มีระดับความรื้อถอนไม่เกินค่าเฉลี่ย อุณหภูมิเวตบัลบีโกลบ 32 องศาเซลเซียส

(3) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานหนัก มีระดับความรื้อถอนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิ เวตบัลบีโกลบ 30 องศาเซลเซียส

2. ให้นายจ้างจัดให้สถานประกอบกิจการมีความเข้มของแสง ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น

- บริเวณพื้นที่ทั่วไปของสถานประกอบกิจการ เช่น ทางเดิน ห้องงา
- บริเวณพื้นที่ที่กระบวนการผลิต
- บริเวณที่ลูกจ้างต้องใช้สายตามองเฉพาะจุด หรือใช้สายตาอยู่กับที่
- บริเวณที่ลูกจ้างต้องใช้สายตามองเฉพาะจุด หรือใช้สายตาอยู่กับที่
- บริเวณรอบๆ สถานที่ที่ลูกจ้างต้องใช้สายตามองเฉพาะจุด

3. ให้นายจ้างดำเนินการในการควบคุมเสียงในสถานประกอบกิจการ มิให้เกินมาตรฐาน ดังนี้

- (1) ให้นายจ้างควบคุมระดับเสียงเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 90 dB(A)
- (2) หากมีเสียงดังเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน 8 ชั่วโมง ตั้งแต่ 85 dB(A) ขึ้นไป ให้นายจ้างจัดทำโครงการอนุรักษ์การได้ยิน
- (3) และหากในบริเวณที่ลูกจ้างทำงานนั้น มีระดับเสียงดังเกิน 140 dB(A) นายจ้างต้องให้ลูกจ้างหยุดทันที

4. ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัด และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการทำงานเกี่ยวกับความ ร้อน แสงสว่าง หรือเสียง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และจัดทำรายงานโดยมี จ.วิชาชีพ เป็น ผู้รับรองรายงานดังกล่าว ส่งหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ทำการ ตรวจวัด และเก็บหลักฐานไว้ให้ตรวจสอบได้

2.11 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการ
ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
พ.ศ. 2549

1. ให้นายจ้างจัดให้มีข้อบังคับ และคู่มือว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งจัดให้มีการอบรมให้ลูกจ้างทำงานได้อย่างปลอดภัย ทั้งให้รวมไปถึงผู้รับเหมารับจ้าง และผู้รับเหมาช่วงที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการนั้นด้วย
2. กรณีที่มีลูกจ้างใหม่ หรือเปลี่ยนงานใหม่ ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้นายจ้างจัดอบรมลูกจ้างให้มีความรู้ ตามข้อบังคับและคู่มือดังกล่าวก่อนการปฏิบัติงาน
3. กรณีสั่งให้ลูกจ้างไปทำงาน ณ สถานที่อื่นซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อลูกจ้าง ให้นายจ้างแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายและวิธีการป้องกันให้ลูกจ้างทราบก่อนการปฏิบัติงาน
4. ให้นายจ้างในสถานประกอบการตามรายการต่อไปนี้แต่งตั้งบุคลากรทำหน้าที่ด้านความปลอดภัยในการทำงานตามตารางข้างล่างนี้

ประเภท กิจการ	จำนวน ลูกจ้าง (คน)	จป. หัวหน้า งาน	จป. เทคนิค	จป. เทคนิค ขั้นสูง	จป. วิชาชีพ	จป. บริหาร	หน่วยงาน ความ ปลอดภัย
1	2 คนขึ้นไป	✓			✓	✓	✓
	2-19	✓				✓	
	20-49	✓	✓			✓	
	50-99	✓		✓		✓	
2-5	100-199	✓			✓	✓	
	200 คน ขึ้นไป	✓			✓	✓	✓
	20 คน ขึ้นไป	✓				✓	

5. ให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยของสถานประกอบการเพื่อพิจารณา และเมื่อประกอบกิจการ และเมื่อประกอบกิจการตามกฎหมาย ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีลูกจ้างครบ 50 คน
 6. ให้นายจ้างแจ้งข้อจป. และคณะกรรมการความปลอดภัย ต่อหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบ
 7. ให้นายจ้างส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิคขั้นสูงและระดับวิชาชีพ ต่อหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบ ทุก 3 เดือน ตามปฏิทิน ภายใน 30 วัน
 8. ให้นายจ้างการประสานอันตราย กรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ภายใน 15 วัน และกรณีเสียชีวิต แจ้งภายใน 7 วัน นับแต่วันที่มีนายจ้างทราบเรื่องดังกล่าว ต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลรับผิดชอบ
- 2.12 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551

1. ให้นายจ้างที่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับงานก่อสร้างต้องปฏิบัติ ดังนี้
 1. ต้องจัดทำแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานสำหรับประเภทงานก่อสร้างตามที่กำหนด
 2. ต้องจัดให้มีผู้ควบคุมงานทำหน้าที่ตรวจความปลอดภัยในการทำงาน
 3. ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเป็นระยะ ๆ

2. เขตก่อสร้างและเขตอันตรายนายจ้างต้องจัดทำและปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดทำรั้วสูงไม่น้อยกว่า 2 เมตร จัดทำป้ายและแสดงเขตก่อสร้าง และเขตอันตราย ในเวลากลางคืนต้องติดตั้งสัญญาณไฟสีแดง
2. ไม่อนุญาตให้ลูกจ้างเข้าพักอาศัย หากจำเป็นต้องพักอาศัย ต้องได้รับความเห็นชอบจากวิศวกรเป็นหนังสือ และต้องมีมาตรการด้านความปลอดภัย
3. ไฟฟ้าในงาก่อสร้าง นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังนี้
 1. ต้องจัดให้มีแผนผังวงจรไฟฟ้า สวิตช์ตัดวงจรไฟฟ้า (Circuit Breaker) และระบบป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่ว โดยให้วิศวกรเป็นผู้รับรอง
 2. ต้องจัดทำป้ายเป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์สะท้อนแสงบริเวณหม้อแปลงไฟฟ้าและแผงไฟฟ้า
 3. การติดตั้ง ตรวจสอบหรือซ่อมแซมอุปกรณ์ที่มีกระแสไฟฟ้า ให้นายจ้างปลดสวิตช์และผูกหรือแขวนป้ายที่สวิตช์ โดยมีข้อความว่า “ห้ามสัมผัส” หรือใส่กุญแจป้องกันการสัมผัส
4. การป้องกันอันตรายในงานก่อสร้าง นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. ต้องไม่เก็บวัสดุไวไฟหรือวัตถุระเบิดไว้ในอาคารหรือที่พัก และควบคุมดูแลไม่ให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่มีการเก็บวัสดุไวไฟหรือวัตถุระเบิด
2. ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่เหมาะสม และตรวจสอบอย่างน้อย 6 เดือนต่อครั้ง
3. ต้องจัดให้มีทางหนีไฟที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.10 เมตร และบันไดหนีไฟที่เหมาะสมและป้ายแสดงทางหนีไฟทุกชั้น
4. ต้องจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้มีการนิยามอาคารก่อสร้างมีความสูงตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไป หรืออาคารที่มีพื้นที่แต่ละชั้นตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป หรืออาคารที่มีพื้นที่รวมทั้งหมดเกิน 2,000 ตารางเมตร

5. การดำเนินการงานก่อสร้างที่มีการเจาะหรือขุดรูลุม บ่อ คู และงานอื่นในลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดให้มีรั้วกันหรือรั้วกันตก ป้ายสัญญาณเตือนอันตรายต่าง ๆ
2. กรณีที่ติดตั้งแต่ 2 เมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีวิศวกรเป็นผู้คำนวณ ออกแบบ และถ้าให้ลูกจ้างลงไปทำงานในรูเจาะต้องจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัย และห้ามให้ลูกจ้างลงไปทำงานในกรณีที่มีความลึกเกิน 2 เมตร และกว้างน้อยกว่า 75 เซนติเมตร
3. ต้องจัดให้มีแผ่นโลหะหรือวัสดุอื่นปิดคลุม และทำราวล้อมกันด้วยไม้ หรือติดตั้งโลหะปลดออกเหล็กแผ่นเหล็กค้ำยัน ติดตั้งเสาเข็มพืด (Sheet Pile) หรือโดยวิธีอื่น
6. การทำงานก่อสร้างที่มีเสาเข็ม นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังนี้
 1. นายจ้างต้องให้วิศวกรตรวจสอบ บันทึกผลการตรวจสอบและรับรองผลการตรวจสอบก่อนการใช้งาน
 2. นายจ้างต้องให้ผู้บังคับเครื่องตอกเสาเข็มต้องผ่านการฝึกอบรมตามกฎหมาย
 3. นายจ้างต้องมีผู้เอการใช้เครื่องตอกเสาเข็มและคู่มือการใช้สัญญาณสื่อสาร
 4. นายจ้างต้องจัดให้มีป้ายพิกัดนำหมักยกและป้ายแนะนำการใช้เครื่องตอกเสาเข็ม
 5. นายจ้างต้องควบคุมการตอกเสาเข็มให้ปฏิบัติตามที่กฎหมาย

7. งานก่อสร้างที่มีการค้าขาย นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรเป็นผู้คำนวณออกแบบ ควบคุมการใช้ให้เป็นไปตามข้อกำหนด
2. นายจ้างต้องควบคุมการเคลื่อนกรรตื้นหรือค้ำยันให้เป็นไปตามมาตรฐาน และไม่ให้นบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปอยู่ในบริเวณที่มีการเคลื่อนกรรตื้น
8. การทำงานก่อสร้างที่มีการใช้เครื่องจักร นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังนี้
 1. นายจ้างต้องจัดให้วิศวกรควบคุมตลอดเวลา ขณะติดตั้ง หรือทดสอบการใช้งานของเครื่องจักรและอุปกรณ์
 2. นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจรับรองสภาพของเครื่องจักรและอุปกรณ์ประจำปีตามชนิดและประเภท

3. เมื่อใช้งานเครื่องจักรเคลื่อนที่ นายจ้างต้องจัดให้มีการติดฉลากอุปกรณ์เตือน เช่น สัญลักษณ์เสียงและแสง และติดป้ายเตือน

9. การทำงานก่อสร้างที่มีการใช้ปั้นจั่น

นายจ้างต้องให้ ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณ และผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้นั้น จนต้องผ่านการอบรมหลักสูตรแล้วแต่กรณี และต้องมีการอบรมทบทวน

10. การทำงานก่อสร้างที่มีการใช้ลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราวและลิฟต์โดยสารชั่วคราว นายจ้างต้องดำเนินการ ดังนี้

1. นายจ้างต้องจัดให้วิศวกรเป็นผู้ควบคุมและบันทึกผลการตรวจสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของลิฟต์ทุกเดือน
2. นายจ้างต้องติดป้ายบอกน้ำหนักบรรทุกสูงสุดของลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว ป้ายห้าม และควบคุมดูแลไม่ให้บุคคลใดโดยสารไปกับลิฟต์

11. การใช้เชือก ลวดสลิง และระลอก

เชือก ลวดสลิง และระลอกที่นำมาใช้ นายจ้างต้องจัดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดซึ่งเชือกหรือลวดสลิงที่มีขนาดเหมาะสมกับร่องของรอก ไม่เป็นเยื่อหรือชำรุด และต้องจัดหาลูกกลิ้งหรือวัสดุอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันรองเพื่อไม่ให้เกิดการครูด

12. การทำทางเดินชั่วคราวทางยกระดับชั่วคราวสูงตั้งแต่ 1.50 เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 45 เซนติเมตร และทางเดินที่มีความลาดชัน ต้องมีวัสดุป้องกันการลื่น
2. ต้องมีราวกันหรือรั้วกันตกตลอดทางเดินตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

13. การป้องกันการตกจากที่สูงที่มีการทำงานในที่สูงจากพื้นดินหรือพื้นอาคาร

1. นายจ้างต้องจัดให้มีนั่งร้านบันได ขาหยั่ง หรือม้ายืน กรณีที่ถูกจ้างต้องทำงานสูงตั้งแต่

2 เมตร ขึ้นไป

2. พื้นี่ลาดชันที่ท่ามเกิน 30 องศาจากแนวราบและสูงตั้งแต่ 2 เมตร ขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีนั่งร้านที่เหมาะสมกับสภาพงาน สายหรือเชือกช่วยชีวิต และเข็มขัดนิรภัยพร้อมอุปกรณ์ หรือเครื่องป้องกันอื่น
3. ที่ที่สลิปหรือห้อยช่อง นายจ้างต้องจัดทำปดที่แข็งแรง ราวกันหรือรั้วกันตกที่มีความสูงไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร แผงที่ปหรือขอบกันของตมที่มีความสูงไม่น้อยกว่า 7 เซนติเมตร และติดป้ายเตือนอันตราย
4. ที่ที่อาจพลัดตกหรือถูกวัสดุพุ่งทับ ที่มีความสูงตั้งแต่ 4 เมตร ขึ้นไป นายจ้างต้องจัดทำราวกันหรือรั้วกันตก ตาข่ายลึงปิดกัน หรืออุปกรณ์ป้องกันอื่น และจัดให้มีการใช้สายหรือเชือกช่วยชีวิตและเข็มขัดนิรภัยพร้อมอุปกรณ์ หรือเครื่องป้องกันอื่น
5. ในชั้นที่เปิดโคง นายจ้างต้องจัดทำราวกันหรือรั้วกันตกหรืออุปกรณ์ป้องกันอื่น

14. การใช้นั่งร้าน บันได ขาหยั่ง และม้ายืน

นายจ้างต้องทำการสร้าง ประกอบ ติดตั้ง และตรวจสอบนั่งร้าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำกับดูแลให้ลูกจ้างทำงานบนนั่งร้าน หากพื้นนั่งร้านลื่น ชำรุดหรือห้ามทำงานบนนั่งร้านเขวหรือมีนั่งร้านแบบกระเช้าขณะฝนตกหรือลมแรง กรณีที่มีการทำงานบนนั่งร้านหลายชั้นพร้อมกัน ต้องมีสิ่งป้องกันอันตรายต่อผู้ที่ทำงานอยู่ชั้นล่าง

15. การป้องกันอันตรายจากการพังทลาย และการกระเด็นหรือตกหล่น

1. นายจ้างต้องจัดทำโกลเทิน ดิน ทราย หรือวัสดุอื่นให้ลาดเอียงเป็นมุมหรือวิธีการอื่น
2. นายจ้างต้องจัดทำนั่งกัน ค้ำยัน เมื่อต้องการทำงานในท่อ ช่อง โฟรง อุโมงค์ หรือบ่อ
3. นายจ้างต้องป้องกันการกระเด็นหรือตกหล่นของวัสดุ โดยจัดทำผ้าใบ ตาข่าย หรือวัสดุอื่นในปิดกันหรือรองรับการลื่นวัสดุขึ้นหรือลงจากที่สูงให้ใช้งาน ปล่อง หรือใช้เครื่องมือและวิธีการล่าเสี่ยงที่เหมาะสม และหากมีการใช้สายพาน เชือก และลวดสลิง ต้องจัดทำโครงสร้างและที่สำหรับเกาะเกี่ยวให้มั่นคงแข็งแรง

16. เมื่อมีการก่อสร้างอุโมงค์

1. นายจ้างต้องอบรมวิธีทำงานและวิธีป้องกันอันตรายแก่ลูกจ้างก่อนเข้าทำงาน และต้องอบรมทบทวนหรืออบรมเพิ่มเติมเป็นประจำ ไม่น้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง
3. นายจ้างต้องมีความรู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านอุโมงค์และด้านปฐพีวิศวกรรม ในการออกแบบและกำหนดวิธีปฏิบัติงาน และเป็นผู้ควบคุมงานตลอดเวลา

17. การทำงานก่อสร้างในน้ำ

ก่อนให้ลูกจ้างทำงานก่อสร้างในน้ำ นายจ้างต้องดำเนินการดังนี้

- (1) จัดทำแผนการปฏิบัติงานและป้องกันอันตราย และติดประกาศหรือแจ้งให้ลูกจ้างทราบ
- (2) จัดทำแผนฉุกเฉิน และจัดให้มีการอบรมและฝึกซ้อมตามแผนฉุกเฉิน
- (3) จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตอย่างเพียงพอ
- (4) ตรวจสอบการขึ้นลงของระดับน้ำอย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่ไม่มีการขึ้นลงของระดับน้ำ

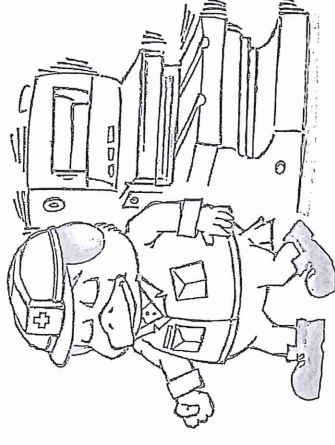
18. การรื้อถอนท่าลอย

นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรเป็นผู้กำหนดขั้นตอน วิธีการ และควบคุมดูแล และต้องอบรม หรือชี้แจงให้ลูกจ้างทราบก่อนทำงาน และจัดให้มีการฝึกซ้อมวิธีอื่นที่เหมาะสมเพื่อป้องกันหรือขจัดฝุ่น

19. การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

นายจ้างต้องจัดและควบคุมดูแลให้มีการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ที่เหมาะสมกับสภาพงานตามที่กำหนดไว้ใกฎกระทรวงฯ โดยที่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่ใช้ต้องเหมาะสมกับลักษณะงานและเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือมาตรฐานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

2.13 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. 2552

1. การทำงานกับเครื่องจักร นายจ้างต้องมีการดำเนินการและปฏิบัติ ดังนี้

1. เมื่อมีการติดตั้ง ซ่อมแซมและตรวจสอบเครื่องจักร ต้องจัดให้มีป้ายเตือนเพื่อป้องกันอันตรายในบริเวณเครื่องจักรและที่ติดตั้งเครื่องจักร
2. การประกอบ ติดตั้ง ซ่อมแซม และการใช้งานเครื่องจักรต้องมีการฝึกอบรมเป็นผู้รับรอง
3. จัดให้วิธีการปฏิบัติงานกับเครื่องจักรติดไว้ที่บริเวณที่ลูกจ้างทำงาน
4. ต้องฝึกให้ลูกจ้างที่มีความชำนาญในการทำงานกับเครื่องจักรและต้องผ่านการอบรม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด
5. จัดให้เครื่องจักรอยู่ในสภาพปลอดภัยพร้อมใช้งาน และต้องมีสายดินหรือติดตั้งระบบป้องกันไฟฟ้ารั่วในกรณีใช้พลังงานไฟฟ้า สายไฟต้องร้อยท่อในกรณีเดินมาจากที่ฝัหรือ เพดาน หรือฝังดิน เครื่องจักรที่ก่อให้เกิดประกายไฟหรือเศษวัตถุ เครื่องจักรขึ้นรูปโดยการฉีด เป่า ต้องออกแบบอุปกรณ์ช่วยป้องกันหรือมีตะแกรงครอบส่วนที่หมุนได้ และมีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพป้องกันอันตรายได้
6. จัดให้มีช่องทางเดินเข้าออกระหว่างเครื่องจักรกว้างไม่น้อยกว่า 80 ซม. และมีเส้นแดง

เขต หรือร่วมกันเครื่องจักร

2. การทำงานเกี่ยวข้องกับเครื่องปั๊มโลหะ นายจ้างต้องมีการดำเนินการและปฏิบัติ ดังนี้

1. เครื่องปั๊มโลหะต้องต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตราย เมื่อส่วนของร่างกายเข้าไปในบริเวณที่อาจเป็นอันตราย เช่น ที่ครอบเปิดคลุมอุปกรณ์ที่สามารถหยุดเครื่องได้ทันที หรืออุปกรณ์อื่น
2. เครื่องปั๊มโลหะที่ใช้มือป้อนวัสดุ ต้องมีสวิตช์กดสองอันห่างกัน 30 ซม.
3. เครื่องปั๊มโลหะแบบเท้าเหยียบต้องมีที่พักเท้าและแผ่นเหยียบอยู่ใต้อุปกรณ์ที่ไม่เคลื่อนไหว
4. เครื่องปั๊มโลหะแบบคันโยกต้องมีสวิตช์กันการทำงานโดยบังเอิญ
5. เครื่องปั๊มโลหะแบบน้ำหนักเหวี่ยง ต้องน้ำหนักต้องอยู่สูงกว่าศีรษะ และไม่มีสายไฟในแนวรัศมีของน้ำหนักเหวี่ยง

3. การใช้เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ นายจ้างต้องมีการดำเนินการและปฏิบัติ ดังนี้

1. ก่อนทำงานเชื่อมต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงมือถือ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย มีฉนวนกันความร้อนจากประกายไฟและแสงจ้า และบริเวณนั้นต้องไม่มีวัสดุติดไฟง่ายวางอยู่
2. มีมาตรการความปลอดภัย และห้ามผู้ที่ไม่ผ่านการฝึกอบรมเข้าบริเวณทำงานเชื่อม
3. ถับบรรจุก๊าซไฟต้องจัดเก็บในสถานที่ที่มีการระบายอากาศดี ห่างจากแหล่งความร้อนหรือประกายไฟ ไม่มีความสั่นสะเทือน สภาพของถังเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสำหรับการใช้ปฏิบัติงานถึงบรรจุก๊าซไฟต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันภัยอันเกิด

4. การใช้และทำงานเกี่ยวข้องกับรถยก นายจ้างต้องมีการดำเนินการและปฏิบัติ ดังนี้

1. รถยกต้องมีโครงหลังคาป้องกันอันตรายจากวัตถุตกหล่น มีสัญญาณเสียงหรือแสงในขณะทำงาน ติดป้ายพิกัดน้ำหนักบรรทุกไว้ที่ตัวรถ และห้ามทำการดัดแปลงให้ความสามารถในการยกลดลง
2. ตรวจสอบสภาพรถยกก่อนการใช้งานทุกครั้ง
3. ผู้ขับรถยกต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่อธิบดีกำหนด
4. ห้ามโดยสารไปกับรถยก และมีการติดเส้นกำหนดช่องทางเดินรถในอาคาร ทางโค้งหรือทางแยกต้องมีกระสุนหรืออุปกรณ์อื่น

5. การใช้ลิฟต์ต้องปฏิบัติ นายจ้างต้องมีการดำเนินการและปฏิบัติ ดังนี้

1. มีมาตรการป้องกันอันตรายในการใช้ การซ่อมบำรุง การตรวจสอบ หรือการทดสอบ
2. มีการตรวจสอบก่อนการใช้งานทุกครั้ง และตรวจสอบระบบความปลอดภัยและเป็นประจำทุกเดือน
3. ต้องมีป้ายบอกปิดกั้นการใช้งาน มีระบบเตือนและระบบตัดการทำงานเมื่อใช้ลิฟต์ได้เกินพิกัด การป้องกันไม่ให้ลิฟต์เคลื่อนที่กรณีประตูยังไม่ปิด มีระบบไฟฟ้าสำรองสำหรับส่องสว่าง และระบบระบายอากาศเมื่อกระแสไฟฟ้าดับ
4. มีการทดสอบลิฟต์โดยวิศวกรอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

6. การใช้และการทำงานเกี่ยวกับบันได นายจ้างต้องมีการดำเนินการและปฏิบัติ ดังนี้

1. มีการทดสอบบันได โดยวิศวกรอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
2. บันไดที่หยุดการใช้ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปก่อนนำมาใช้งานใหม่ ต้องทำการทดสอบและตรวจสอบโดยวิศวกร

3. บันจันต้องอยู่บนฐานรากที่มั่นคง ลวดสลิงต้องเหลื่ออยู่ที่ก้านอย่างน้อย 2 รอบ มีสัญญาณเสียงและไฟเตือนตลอดเวลาที่บันจันทำงาน มีชุดล็อกป้องกันที่ตัวตะขอ มีป้ายติดการยกไว้ที่บันจันและระอของตะขอ พื้นทางเดินเป็นชนิดกันลื่นและมีราวกันตก บันจันที่สูงเกิน 3 เมตร ต้องมีบันไดพร้อมราวจับและโครงโลหะกันตก และมีถังดับเพลิง สีสื่ออยู่ที่ห้องบังคับบันจัน
4. จัดทำเขตอันตรายและสัญลักษณ์แสดงอันตราย ในเส้นทางที่บันจันเคลื่อนย้ายสิ่งของ
5. กำหนดวิธีการทำงานเกี่ยวกับบันจัน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้การซ่อม และการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล
6. จัดให้มีผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับบันจันตลอดเวลางาน
7. ผู้บังคับบันจัน ผู้ให้สัญญาณ ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้บันจัน ต้องผ่านการอบรมและทบทวนตามหลักสูตรที่อธิบดีกำหนด
8. กรณีบันจันทำงานใกล้สายไฟฟ้า ให้รักษาระยะห่างตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
9. กรณีบันจันทำงานใกล้เสาส่งคลื่นโทรทัศน์ และตรวจพบว่าเกิดประจุไฟฟ้าเหนี่ยวนำ ต้องทำการต่อสายดินให้ประจุไฟฟ้าไหลลงดิน

7. การใช้และการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ นายจ้างต้องมีการดำเนินการและปฏิบัติ ดังนี้

1. ข้อปฏิบัติทั่วไปเพื่อให้เกิดความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำ
 - (1) หม้อน้ำที่ผ่านการใช้งานแล้วหรือย้ายที่ติดตั้งต้องทดสอบความดันใช้งานสูงสุดใหม่โดยวิศวกร
 - (2) มีขั้นตอนการทำงานเกี่ยวกับการตรวจสอบอุปกรณ์ การแก้ไขข้อขัดข้องบริเวณที่ลูกจ้างทำงาน
 - (3) ผู้ควบคุมหม้อน้ำต้องผ่านการอบรมหรือมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด
2. ข้อปฏิบัติในการติดตั้ง การซ่อมบำรุง การซ่อมแซม และการใช้
 - (1) การติดตั้งหม้อน้ำและอุปกรณ์ประกอบ ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนด

(2) สถานที่ติดตั้งหม้อน้ำต้องมัลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

3. มีการทดสอบและรับรองความปลอดภัยของหม้อน้ำโดยวิศวกรอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เว้นแต่หม้อน้ำที่สัขนาด 20 ตันขึ้นไปอาจขยาระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี
4. กรณีที่มีการดัดแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับหม้อน้ำต้องให้วิศวกรรับรองความปลอดภัยก่อนการใช้งาน

2.14 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. 2554

1. ให้นายจ้างจัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานด้านความปลอดภัยกับไฟฟ้า เพื่อเป็นคู่มือให้ลูกจ้างปฏิบัติและนายจ้างต้องจัดให้มีการอบรมการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้ลูกจ้างก่อนการทำงาน
2. ให้นายจ้างจัดให้มีแผนผังวงจรไฟฟ้าภายในสถานประกอบการและให้มีการรับรองโดยวิศวกรหรือการไฟฟ้าประจำท้องถิ่น
3. ให้นายจ้างจัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอบริเวณที่ลูกจ้างทำงานกับไฟฟ้าและปิดป้ายเตือน ในบริเวณที่อาจเกิดอันตรายจากกระแสไฟฟ้า
4. บริเวณที่มีกระแสไฟฟ้าที่มีแรงดันมากกว่า ห้ามนายจ้างมิให้ลูกจ้างเข้าไปทำงานในลัๆ บริเวณนั้น เว้นแต่จะจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยให้อย่างเหมาะสม หรือมีวิศวกรควบคุมการปฏิบัติงาน
5. ให้นายจ้างดูแลมิให้ลูกจ้างสวมใส่เครื่องมือที่เกี่ยวกับไฟฟ้าทำงาน ทำงาน บริเวณที่มีกระแสไฟฟ้าแรงดันเกินกว่า 50 V โดยไม่มีฉนวนป้องกัน เว้นแต่จะจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยให้อย่างเหมาะสม
6. ให้นายจ้างจัดทำแผนป้ายพร้อมคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเมื่อประสบอันตรายจากไฟฟ้าและวิธีการปฐมพยาบาล ให้เ็นบริเวณที่ลูกจ้างปฏิบัติงานกับไฟฟ้า

7. ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบและบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และเก็บหลักฐานไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้ตลอดเวลา

8. กรณีที่มีการติดตั้ง ตรวจสอบหรือซ่อมแซมอุปกรณ์ที่มีกระแสไฟฟ้า ให้นายจ้างปลด สวิตช์และผูกหรือแขวนป้ายที่สวิตช์ โดยมีข้อความว่า “ห้ามสัมผัสสวิตช์” หรือใส่กุญแจ ป้องกันการสัมผัสสวิตช์

9. ให้นายจ้างติดตั้งได้รับไว้ให้เพียงพอแก่การใช้งาน เพื่อมิให้มีการต่อไฟโดยวิธีที่ไม่ ปลดสาย

10. ให้นายจ้างติดตั้งระบบป้องกันฟ้าผ่าในอาคารหรือบริเวณที่เก็บของเหลวไวไฟหรือ ก๊าซไวไฟ หรือปล่องควัน ตามกฎหมายและวิธีการที่กฎหมายกำหนด

11. ให้นายจ้างจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น ถุงมือหนึ่ง คู่มีอยู่ ยาง หมวกนิรภัย รองเท้าพื้นยางหุ้มข้อชนิดมีสัน ให้เหมาะสมตามลักษณะงาน และให้ ลูกจ้างสวมใส่ตลอดระยะเวลาการทำงานกับไฟฟ้า กรณีทำงานสูงเกิน 4 เมตร ให้นายจ้างเข็มขัดนิรภัยและหมวกนิรภัยให้ด้วย

หมวดวิชาที่ 3

ข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3.1 พฤติกรรมในการทำงานที่ถูกต้องเป็น “ก้าวแรกในการเป็นผู้ทำงานแบบมืออาชีพ คือ การสังเกตวิธีการทำงานที่ถูกต้อง”

- วิธีการทำงานได้ถูกกำหนดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผ่านมาหลายปี การปรับปรุงแก้ไขจากความล้มเหลวที่เคยประสบมา และจากผลของการศึกษาจำนวนมาก พบว่าส่วนใหญ่แล้วไม่ได้เกิดขึ้นมาจากความคิดของบุคคลเพียงคนเดียว หากวิธีการทำงาน ถูกปรับปรุงแก้ไขโดยคนเพียงคนเดียว อุบัติเหตุอาจมีโอกาสดังขึ้นได้ การปรับปรุงให้ดีขึ้นควรมีรากฐานมาจากความชำนาญ จากวิธีการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น ถึงแม้วิธีใหม่ดูเหมือนไม่ถนัด แต่ก็ควรมีการพิจารณาหาเหตุผลที่นำเอาวิธีการดังกล่าวมาใช้
- เมื่อกำลังจะเริ่มเข้าทำงาน สิ่งแรกที่ต้องทำก็คือ ต้องรู้วิธีการทำงานที่ถูกต้อง ซึ่งเมื่อสังเกตดูขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้อง จะทำให้เกิดความคิดที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น แต่ในขณะที่วิธีการทำงานยังไม่ควรเปลี่ยนแปลงโดยความคิดเห็นของเราเอง แต่ความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นนั้นควรได้มีการนำเสนอให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ และจะถูกรับมาปฏิบัติได้เร็วที่สุด โดยจะต้องได้รับการยอมรับจากทุกคน

3.2 ก้าวแรกในการทำงานคือ ทำตามขั้นตอนมาตรฐานที่กำหนดและทำตามเกิดทักษะและความเชี่ยวชาญ

- การทำงานเป็นความสัมพันธ์ระหว่างคนและสิ่งแวดล้อมในการทำงานต่างๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุติด ผลผลิต สิ่งของ เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน และวิธีการทำงานด้วย ดังนั้นส่วนสัมพันธ์กันที่ทำให้งานดำเนินไปได้ ดังนั้นถึงแม้ว่าจะมีการดูแลด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย จากการใช้วัสดุสิ่งของ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำงาน อุบัติเหตุก็ยังมีโอกาสเกิดขึ้น และอาจมีผลกระทบต่อบุคคลได้ ถ้ามีพฤติกรรมในการทำงานที่ไม่ถูกต้อง

- ในการวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุ มักพบว่าการทำงานโดยขาดความระมัดระวัง การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัย การกระทำที่ไม่ปลอดภัยจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดอุบัติเหตุได้
 - นอกจากนี้อาจมีสาเหตุมาจากความมั่นใจในสุขภาพอนามัยของตนเองมากเกินไป ผู้ซึ่งเคยเป็นนักกีฬา เมื่อครั้งยังเรียนหนังสือที่โรงเรียนเมื่อมาทำงานในสถานประกอบการมักจะขาดการออกกำลังกาย อาจทำให้เกิดการปวดหลังได้ หรืออาจทำให้ความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวช้าลง การคิดว่าตนเองมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์เป็นความคิดที่อาจนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุได้
 - อธิบายบทบาทการทำงานก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างมากกับการเกิดความเสี่ยง ไม่ว่าจะเป็นท่ามั่ง ท่ายืน หรือลักษณะในการปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้อง จะทำให้เกิดความเสี่ยงได้เร็วขึ้น อาจทำให้ปวดหลัง มีการเกร็งที่หัวไหล่ หรือแขนขา ซึ่งการทำงานด้วยท่าทางที่ไม่ถูกต้องจะทำให้กล้ามเนื้อเป็นนิสัยที่ไม่ดี และส่งผลต่อสุขภาพอนามัยในระยะยาวได้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำงานด้วยลักษณะท่าทางที่ถูกต้องให้เป็นนิสัย
- ### 3.3 ข้อบังคับคืออะไร ?
- ข้อบังคับ หมายถึง กฎซึ่งกำหนดขึ้นไว้เป็นระเบียบในการปฏิบัติงานหรือดำเนินการ

3.4 ประเภทข้อบังคับในคู่มือเล่มนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ข้อบังคับในการการทำงานตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
 2. ข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตาม พ.ร.บ.ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554
- 2.1 ข้อบังคับ (กฎ) เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานทั่วไป
- 2.2 ข้อบังคับ (กฎ) เกี่ยวกับความปลอดภัยเฉพาะงาน

3. หลักเกณฑ์การทำงาน ล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด

- ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากลูกจ้างก่อนเป็นคราว ๆ ไป
- มิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุดในกรณีที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง
- ในกรณีที่มิให้มีการทำงานล่วงเวลาต่อจากเวลาทำงานปกติไม่น้อยกว่า 2 ชม. นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักไม่น้อยกว่า 20 นาที ก่อนที่ลูกจ้างจะเริ่มทำงานล่วงเวลา
- 4. วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วง เวลาคืนวันหยุด

- ในกรณีที่งานมีลักษณะและคุณภาพอย่างเดียวกันและเริ่มมาแต่กัน ให้หมายจ่ายกำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้แก่ลูกจ้างเท่าเทียมกันไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะเป็นชายหรือหญิง
- ให้หมายจ่ายจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุดและเงินผลประโยชน์อื่นอันเนื่องจากการจ้าง ให้แก่ลูกจ้าง ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างถ้าจะจ่าย ณ สถานที่อื่น หรือด้วยวิธีอื่นต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง
- ให้หมายจ่ายจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในวันลาป่วย เท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงาน ตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 30 วันทำงาน
- ให้หมายจ่ายจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในวันลาเพื่อรับราชการทหารเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 60 วัน
- ให้หมายจ่ายจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงในวันลา เพื่อคลอดบุตรเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 45 วัน

5. วันลาและหลักเกณฑ์ การลา

- ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง การลางานป่วยตั้งแต่ 3 วันทำงานขึ้นไป นายจ้างอาจให้ลูกจ้างแสดงใบรับรองของแพทย์ได้

2.3 วิธีการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย

3.5 ข้อบังคับในการทำงานตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 คืออะไร ?

ข้อบังคับในการทำงาน คือ เอกสารที่นายจ้างแต่ละสถานประกอบการ จัดข้อบังคับให้ มีขึ้นเพื่อกำหนดยุติวิธี และแนวทางการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยระหว่างนายจ้างกับ ลูกจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานจึงเปรียบเสมือน “กฎหมายภายในองค์กร” ที่ใช้ บังคับระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ซึ่งหากได้กำหนดไว้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ก็จะทำให้ การบริหารงานบุคคลของนายจ้างเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ

ข้อบังคับในการทำงานถือว่าเป็นข้อบังคับที่สนับสนุนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยใน การทำงาน

ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานต้องมีรายการ 8 ข้อตามกฎหมายกำหนด คือ

1. วันทำงาน เวลาทำงานปกติและเวลาพัก

- ทำงานได้วันหนึ่งไม่เกิน 8 ชม. สัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกิน 48 ชม.
- งานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย วันหนึ่งต้องไม่เกิน 7 ชม. สัปดาห์หนึ่งไม่เกิน 42 ชม.
- มีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชม. เมื่อทำงานติดต่อกันมาแล้วไม่เกิน 5 ชม.

2. วันหยุดและหลักเกณฑ์การทำงาน

- จัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำปี สัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า 1 วัน โดยวันหยุดประจำปีต้องมีการหยุด
- จัดให้วันหยุดตามประเพณีให้ลูกจ้าง ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 13 วัน
- ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันมาแล้วครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีได้ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 6 วัน

พระราชบัญญัตินี้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตาย ให้ทายาทโดยธรรมมีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานได้

8. การเลิกจ้าง ค่าชดเชยและค่าชดเชยพิเศษ

1. ห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์
2. นายจ้างมีสิทธิขอเลิกจ้างได้ทุกกรณี

ในกรณีเลิกจ้างโดยที่ลูกจ้างไม่มีความผิดนายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยให้ดังนี้

- (1) ทำงานครบ 120 วัน-1 ปี ได้ค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 30 วัน
- (2) ทำงานครบ 1 - 3 ปี ได้ค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 90 วัน
- (3) ทำงานครบ 3 - 6 ปี ได้ค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 180 วัน
- (4) ทำงานครบ 6 - 10 ปี ได้ค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 240 วัน
- (5) ทำงานครบ 10 ปีขึ้นไป ได้ค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 300 วัน

3.6 ข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นอย่างไร ?

กฎหมายกำหนดไว้ว่า ข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานนั้น อย่างน้อยต้องกำหนดขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย เพื่อควบคุมมิให้มีการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน

3.7 ทำไมต้องมีข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ?

- ✓ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีข้อบังคับและผู้มีอำนาจความปลอดภัยในการทำงานไว้ในสถานประกอบการ

- วันที่ถูกจ้างไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน และวันลาเพื่อคลอดบุตร มิให้ถือเป็นวันลาป่วย
- ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อหาหมั่นได้
- ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็นได้ตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน
- ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อรับราชการทหารในการเรียกพล
- ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถ
- หญิงมีครรภ์มีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตร ครรภ์หนึ่งไม่เกิน 90 วัน

6. วินัยและโทษทางวินัย

นายจ้างไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งถูกเลิกจ้าง ในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

- ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง
- จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย
- ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานหรือระเบียบคำสั่งของนายจ้างอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมและนายจ้างได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่กรณีที่น่ารังเกียจไม่จำเป็นต้องตักเตือน
- ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 3 วันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดก่อนหรือไม่ก็ตามโดยไม่ให้เหตุอันสมควร

- ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

7. การร้องทุกข์

กรณีที่นายจ้างฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเกี่ยวกับสิทธิได้รับเงินอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้ และลูกจ้างมีความประสงค์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ลูกจ้างมีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือนายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสิทธิได้รับเงินอย่างหนึ่งอย่างใดตาม

✓ ข้อบังคับฯ เป็นวิธีการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐานซึ่งผู้ที่ปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติงานตามลักษณะงานที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน

3.8 มีข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อใคร ?

- เพื่อผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการซึ่งมีหลายลักษณะงาน เช่น ในกระบวนการผลิต ในโรงงาน ในหน่วยงานก่อสร้าง เป็นต้น นั่นก็คือตัวท่านเอง ถ้าท่านปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัย คนที่ปลอดภัยก็คือตัวท่านที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้นข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานมีไว้เพื่อ ความปลอดภัยแก่ตัวท่านเอง

3.9 ใครบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน

- ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบการของการของนายจ้าง (ลูกจ้างทุกคน)
- กฎหมายกำหนดให้นายจ้างซึ่งมีผู้รับเหมารับจ้างหรือผู้รับเหมาร่วมเข้ามปฏิบัติงานในสถานประกอบการ จัดให้มีข้อบังคับและคู่มือสำหรับผู้รับเหมาร่วมด้วย

3.10 กฎความปลอดภัย “การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ หมายถึงการป้องกันตนเอง”

- เมื่อเข้าทำงานในสถานประกอบการจะมีสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานอยู่ภายใต้ข้อบังคับกฎหมายแรงงาน

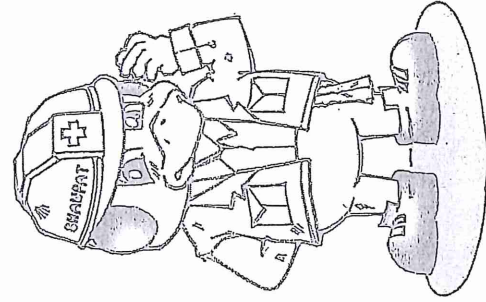
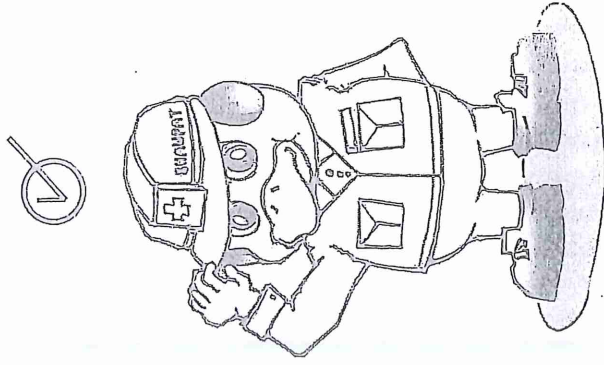

- เนื่องจากมีกฎข้อบังคับที่เกี่ยวกับความปลอดภัยอยู่มากมาย ซึ่งเป็นการยากที่จะจดจำได้ทั้งหมด แต่อย่างน้อยควรจะสามารถเข้าใจและจดจำกฎข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานนั้นๆ ให้ได้
- กฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน เป็นหน้าที่ที่ควรรับผิดชอบร่วมกันทั้งทางฝ่ายสถานประกอบการและผู้ทำงาน ตัวอย่างเช่น นายจ้างมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงานกับเครื่องจักร ในทางกลับกัน ผู้ทำงานก็ไม่ควรถอดอุปกรณ์ออกขณะปฏิบัติงานอันตราย
- กฎหมายยังควบคุมถึง การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่รัฐเป็นผู้กำหนด แต่สถานประกอบการก็ยังสามารถออกกฎระเบียบเกี่ยวกับการดูแลเพื่อให้เกิดความปลอดภัยตามสภาวะการทำงานและประเภทของงานได้อีก
- ความปลอดภัย คือการรักษาความสูญญาก การปฏิบัติตามกฎระเบียบในทุกสภาวะเป็นสิ่งที่จำเป็น ถ้าละเลยกฎระเบียบเหล่านี้จะเกิดอะไรขึ้น ท่านอาจเคยเห็นจากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์พบว่า อุบัติเหตุบนท้องถนนเกิดขึ้นจากการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่าย กฎข้อบังคับที่กำหนดขึ้นจะต้องมีการปฏิบัติตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยได้ถูกกำหนดขึ้นเนื่องจากเกิดจากการสูญเสียเลือดเนื้อหรือแม้กระทั่งชีวิตของบรรพบุรุษ เพื่อป้องกันความหายนะดังกล่าวมิให้เกิดขึ้นอีก ผู้ทำงานทุกคนควรปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดซึ่งถ้าไม่สามารถกระทำได้ ก็จะเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมที่จะทำงานดังกล่าวต่อไป

3.11 ตัวอย่างกฎความปลอดภัยในการทำงานทั่วไป

1. ชุดทำงาน

(1) สวมใส่ชุดทำงาน หมวก และรองเท้านิรภัยที่กำหนดให้เรียบร้อยก่อนเริ่มปฏิบัติงาน

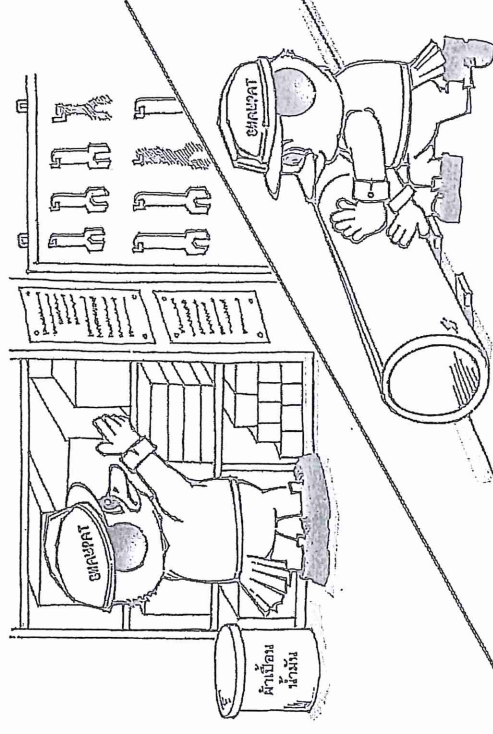
- ชายเสื้อควรเก็บไว้ในกางเกง หากเป็นเสื้อแขนยาวควรติดกระดุมที่ข้อมือให้เรียบร้อย
- การสวมหมวกนิรภัย จะต้องใช้สายรัดคางให้กระชับ

(2) ดูแลรักษาความสะอาดชุดทำงานให้สะอาดอยู่เสมอ ไม่ให้กระดุมขาดหายไป หรือไม่ให้ตะเข็บขาดรุ่งริ่ง

- เสื้อผ้าที่เปื้อนน้ำมันจะติดไฟง่ายเมื่ออยู่ใกล้เปลวไฟ
- เสื้อผ้าส่วนที่ไม่ติดกระดุม หรือตะเข็บที่ขาดรุ่งริ่ง จะถูกเครื่องจักรที่หมุนเกยวติ่ง ทำให้เกิดอุบัติเหตุที่รุนแรงได้

- (3) ย้ายเอาเครื่องมือที่มีความแหลมคมหรือเสาสารไวไฟไว้ในกระเป๋า เมื่อเลิกงานแล้วต้องนำสิ่งของดังกล่าวคืนที่เดิม
- (4) สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย เช่น หมวกนิรภัย ถุงมือ และหน้ากากที่จำเป็น สำหรับงานที่ปฏิบัติ
- (5) ถ้าหากไม่สามารถสวมใส่ชุดทำงานที่กำหนดได้เนื่องจากการบาดเจ็บป่วยให้รายงานหัวหน้างานเพื่ออนุญาต

2. การจัดพื้นที่และการจัดสถานที่

- (1) ในกระบวนการจัดพื้นที่นั้น สิ่งของต่างๆ ควรแบ่งเป็นหมวดหมู่ คือ “สิ่งที่เป็นต้องใช้” และ “สิ่งที่ไม่จำเป็นต้องใช้” และสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องใช้ให้เก็บรวบรวมจัดออก

- (2) การจัดสถานที่ จะต้องพิจารณาถึงวิธีการติดตั้ง และการวางผังที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน และเกิดความปลอดภัย ในขั้นตอนการเตรียมงานจะต้องพิจารณาถึงลำดับขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานนั้นเป็นระเบียบ
- (3) หลังจากการปฏิบัติงานของทุกๆ วัน จะต้องจัดบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบอยู่เสมอ
- (4) อย่าให้มีการวางสิ่งของผิดขวางทางเดิน ประตูทางเข้า ทางออกฉุกเฉินหรือเครื่องดับเพลิง
- (5) ให้มีการจัดเก็บเครื่องมือ วัสดุ และรถเข็น ไว้ในที่ที่กำหนด (ตำแหน่ง) และให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนด
- (6) วัสดุสิ่งของที่มีความยาวไม่ควรตั้งพียงหนึ่ง แต่ควรจัดวางนอนในแนวราบบนพื้น ส่วนวัสดุสิ่งของที่มีลักษณะกลม และกลิ้งได้ ควรใส่ลิ้นชักไว้ไม่ให้เลื่อนไหล
- (7) เศษวัสดุรวมทิ้งขยะควรแบ่งแยกและทิ้งลงในภาชนะที่กำหนดไว้

3. การใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์

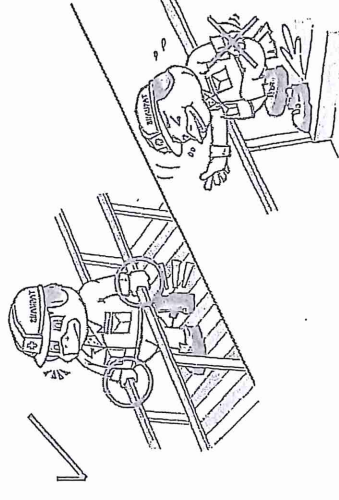

- (1) ทุกๆ วันก่อนและหลังการปฏิบัติงาน เครื่องจักรและเครื่องมือต่างๆ ควรได้รับการตรวจสอบวิธีการที่กำหนด เมื่อตรวจพบสภาพผิดปกติ ให้หยุดเครื่องจักรทันทีและรายงานให้หัวหน้างานทราบ
- (2) อย่าเดินเครื่องจักรด้วยวิธีการที่ไม่ได้กำหนดไว้อย่างเด็ดขาด
- (3) อย่าสัมผัสเครื่องจักร หากไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของตน
- (4) ก่อนที่จะกดปุ่มเพื่อเริ่มสตาร์ท หรือหยุดเครื่องจักร ต้องกระทำด้วยความปลอดภัยโดย

การตรวจดูใหม่แน่ใจว่า ไม่มีใครอยู่ใกล้บริเวณเครื่องจักรนั้น

- (5) รับประทานอาหารว่างที่ หากพบความผิดปกติของเครื่องจักร เช่นเสียงดังกว่าปกติ ความร้อนสูงขึ้น เป็นต้น
- (6) ก่อนทำความสะอาด ช่อมบ่ารุง ปรับแต่งเครื่องจักร ต้องตัดแยกพลังงานทุกแหล่งพร้อมแขวนป้าย “ห้ามใช้งาน” และใช้อุปกรณ์ล็อกด้วยกุญแจ(Lockout Tagout)
- (7) การปฏิบัติงานชั่วคราว หรือการร่วมปฏิบัติงาน เพื่อซ่อมเครื่องจักรที่เสีย หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใด ควรจะดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกันในเรื่องวิธีการปฏิบัติงาน การมอบหมายงาน และวิธีการให้สัญญาณต่างๆ ภายใต้การกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดของครูฝึก ถ้าพบว่าการณ์ความปลอดภัยถูกขอยกหรือชำรุด อย่าใช้เครื่องจักรนั้น ต้องรายงานให้หัวหน้างานทราบทันที แต่ไม่ต้องพูดว่า การถอดอุปกรณ์ความปลอดภัยโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น (เนื่องจากเหตุผล เช่น ทำงานไม่สะดวก) จะต้องถูกลงโทษ
- (8) การละทิ้งเครื่องจักรที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ได้รับอนุญาตขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงานอยู่ อาจเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่นและตัวท่านเอง ดังนั้น เมื่อต้องไปทำธุระอื่นจึงต้องหยุดเครื่องจักรตามวิธีการที่กำหนด หรือแจ้งให้บุคคลข้างเคียงทราบเสียก่อน
- (9) ห้ามเอามือเข้าใกล้เครื่องจักรส่วนที่กำลังทำงาน สายพาน ขอบเครื่องมือ และบริเวณอื่นๆ ที่มีความแหลมคม

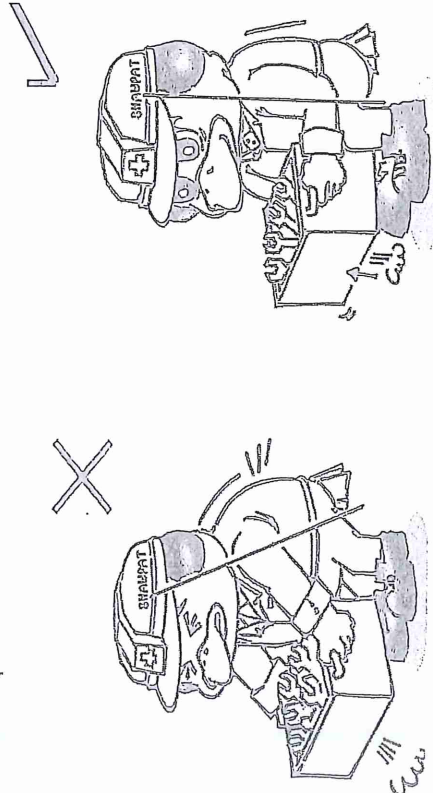
4. การป้องกันการลื่น การสะดุดและการตกจากที่สูง

- o การก้าวเดินต้องระมัดระวังสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงซึ่งสามารถก่อให้เกิดอันตรายได้ เช่น พื้นผิวที่ลื่นหรือปกคลุมด้วยน้ำ การเหยียบขมูกับันได สายไฟฟ้าบนพื้น

- การตกจากที่สูงจะทำให้ได้รับอันตรายอย่างรุนแรง เช่น การเดินลงบันได การยืนบนเก้าอี้หมุน การกระโดดลงบันไดและการกระโดดข้ามสิ่งกีดขวาง
- หลีกเลี่ยงพฤติกรรมใดๆที่มีความเสี่ยง เช่น การเดินข้ามถนนไม่ควรรใช้สายหูฟังโทรศัพท์
- สวมใส่รองเท้าที่พอดีและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและกิจกรรมที่จะทำ เช่น ความยืดเกาะของพื้นรองเท้า รองเท้าต้องช่วยพยุงและเพิ่มแรงเสียดทานได้ดี สวมใส่สบาย
- การใช้มีดขีดยัดจับ เช่น การจับราวบันได การมีมือว่างในขณะเดินหรือปีนป่าย การเรียกหาผู้ช่วยเมื่อจำเป็น
- การมีสุขภาพดีและความสมบูรณ์ของร่างกายมีส่วนช่วยสำคัญในการป้องกันการลื่น การสะดุดและการตกจากที่สูงได้เช่น การลดความเครียด มีการมองเห็นและการได้ยินที่ดี
- การดูแลเส้นทางเดินจะช่วยกีดอันตรายที่อาจเกิดขึ้นเช่น การทำความสะอาดสิ่งตกอยู่บนพื้น การนำสิ่งกีดขวางออกจากทางเดิน การซ่อมแซมพรมที่เสียหายหรือพื้นที่ชำรุด

5. การยกย้ายวัสดุ

โดยทั่วไปแล้ว สิ่งของที่หนักไม่เกิน 30 – 40% ของน้ำหนักตัวของแต่ละคนนั้นสามารถยกย้ายด้วยมือเปล่าได้ เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้ชายสามารถยกย้ายของที่น้ำหนักได้ประมาณ 20 – 25 กก. ส่วนผู้หญิงนั้นสามารถยกย้ายของที่น้ำหนักได้ประมาณ 15 กก. อย่างไรก็ตาม แม้การยกของที่หนักไม่เกิน 10 กก. ถ้าหากยกด้วยท่าทางที่ไม่เป็นธรรมชาติ ก็อาจจะทำให้

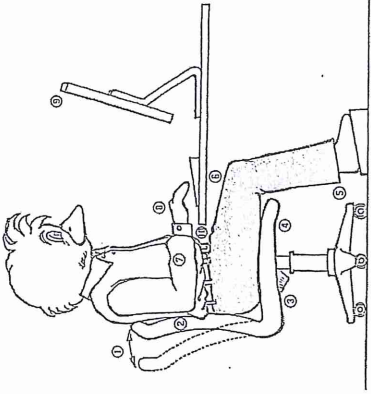
เกิดการลื่นที่หลังได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ และฝึกให้คุ้นเคยกับอิริยาบถและวิธีการที่ถูกต้อง เพื่อมาใช้ในการยกและเคลื่อนย้ายสิ่งของ

- (1) เมื่อต้องยกของที่มีน้ำหนักมาก ให้หลีกเลี่ยงการใช้วิธีการใช้มือเกร็งมากเกินไป ซึ่งเป็นการใช้กำลังกล้ามเนื้อเพียงอย่างเดียว สิ่งที่ถูกต้องคือ ให้ยกน้ำหนักไว้ที่ศูนย์กลางของแรงโน้มถ่วงโดยให้ย่อตัวลง
- (2) เมื่อต้องยกของหนักขึ้นเหนือหัวไหล่ ให้ใช้เท้าสำหรับรองเท้า และเมื่อต้องยกของต่ำกว่าหัวเข่าให้ย่อตัวลง
- (3) การร่นหลัง หรือการหมุนตัวอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ยกของหนักด้วยมือเปล่าจะทำให้หลังของท่านลื่น หรือเกิดการเคล็ด หรือท่านอาจต้องทิ้งสิ่งของให้เสียหายได้ ดังนั้น จึงต้องมีการเปลี่ยนทิศทางก้าวเดิน เมื่อมีการเปลี่ยนทิศทางของน้ำหนักสิ่งของดังกล่าว
- (4) การวางสิ่งของลงควรกระทำอย่างช้าๆ ละมุนละม่อม การเหวี่ยงน้ำหนักสิ่งของนั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่ง ซึ่งสิ่งของนั้นอาจจะไปกระแทกถูกผู้คนที่เดินข้างเคียงหรือเกิดการกระแทก
- (5) ในขณะที่มีการแบกสิ่งของไว้บนไหล่ สายตาอาจถูกบังได้ ดังนั้น สิ่งของที่วางเกาะบนทางเดินนั้นควรจัดการนำออกไปจากบริเวณนั้นเป็นการล่วงหน้า
- (6) เมื่อมีการขนย้ายวัสดุสิ่งของที่มีความยาวด้วยมือเปล่า ให้แบกวัตถุนั้นไว้บนไหล่ โดยให้ยกวัตถุนั้นเข้ดขึ้น ให้ปลายวัตถุด้านหน้าสูง และปลายวัตถุด้านหลังต่ำ ระวังศีรษะ มิให้วัตถุนั้นไปชนผนังในขณะเลี้ยวมุม หรือขณะที่ผ่านทางเข้า
- (7) วัตถุที่วางซ้อนกันควรรใช้เชือกมัดให้เรียบร้อย เพื่อป้องกันมิให้วัตถุนั้นหล่นในขณะขนย้าย
- (8) ในการขนย้ายวัตถุที่ต้องใช้คนยกหลายคน ควรเลือกคนยกของเหล่านั้นให้มีความแข็งแรงและแข็งแรงใกล้เคียงกัน

- (9) ในการยกของร่วมกับบุคคลอื่น จะต้องมีการเลือกใช้สัญญาณต่างๆ เพื่อสื่อสาร และให้เป็นที่เข้าใจตรงกันของทุกฝ่าย

6. ความปลอดภัยในการทำงานกับจอมพิวเตอร์

การใช้คอมพิวเตอร์/จอมพิวเตอร์เป็นประจำทำให้เกิดอันตราย เช่น

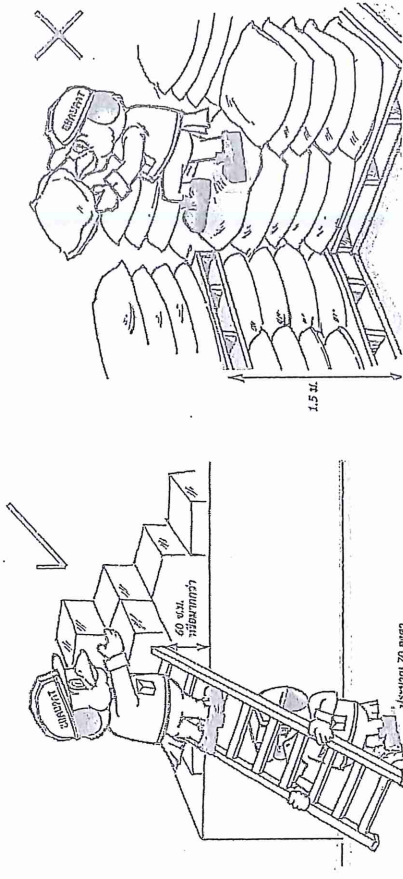
1. ความปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ/ปวดหลัง
2. ความล้าของสายตา
3. ความเครียด

วิธีการกำจัดหรือลดอันตรายจากจอมพิวเตอร์มีดังนี้

1. ทำางการทำงานที่ถูกต้องคือไม่ให้เต็มเก้าอี้และหลังพิงพนักเก้าอี้
2. จัดระดับความสูงของอุปกรณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงาน
3. ทำงานอย่างอื่นสลับร่วมด้วย เพื่อลดระยะเวลาในการทำงานกับจอมพิวเตอร์และพักสายตา
4. สำหรับงานที่ต้องอ่านข้อมูลจากจอมพิวเตอร์หรือใช้แป้นพิมพ์ตลอดเวลา ควรทำติดต่อกันเพียง 50 นาที และพัก 10 นาที
5. ควรลุกขึ้นเดินในช่วงเวลาพัก เพื่อผ่อนคลายกล้ามเนื้อ
6. แสงสว่างภายในห้อง ควรมีความสว่างของวัตถุที่เราต้องมองมีระดับใกล้เคียงกัน ถ้าในบริเวณที่มีแสงแดดจ้าส่องเข้าถึง ควรติดผ้ามากรองกันไม่ให้แสงจ้าเกินไป
7. ระยะห่างระหว่างตากับจอภาพ แป้นพิมพ์และเอกสารควรจะเท่ากัน
8. ควรจัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม

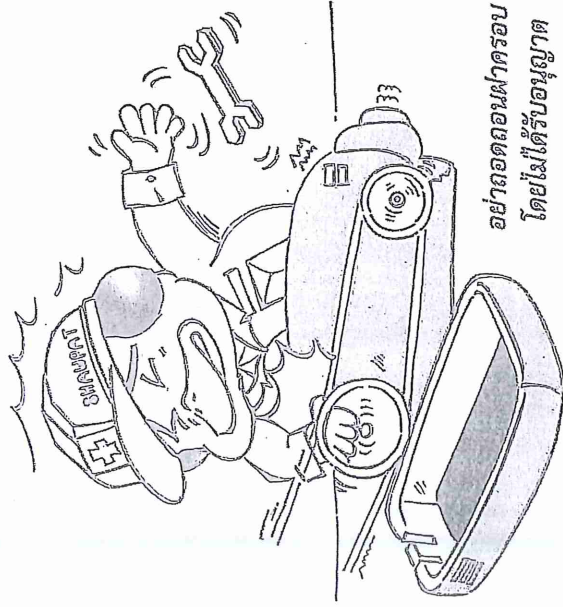
7. การทำงานบนที่สูง

- (1) การปฏิบัติงานบนที่สูงกว่า 1.5 เมตร นั้นอันตรายมาก ดังนั้น จึงมีกฎระเบียบเป็นการเฉพาะสำหรับการปฏิบัติงานบนที่สูงกว่า 1.5 เมตร และสูงกว่า 2 เมตร ให้ศึกษารายละเอียดของกฎระเบียบและปฏิบัติตามกฎระเบียบดังกล่าวอย่างเคร่งครัด
- (2) การปฏิบัติงานในที่สูง จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาและควรปฏิบัติตามที่ได้กำกับดูแลอย่างใกล้ชิดของหัวหน้างาน
- (3) ให้ใช้บันได หรือบันไดลิ้นในการปีนขึ้น หรือลงจากที่สูงกว่า 1.5 เมตร
- (4) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบันไดดังกล่าวนั้นมีแผ่นยางรองกันลื่น
- (5) บันไดควารี่หรือมีดอย่างแน่นหนาติดกับตัวอาคาร หรือมีพนักงานคอยจับไว้
- (6) อย่าใช้บันไดชนิดตั้งบนหลังคา
- (7) ในกรณีที่ทำานจำเป็นต้องทำงานบนไม้กระดานที่วางพาดอยู่บนบันไดชนิดตั้ง ทำานจะต้องมีไม้กระดานและบันไดชนิดตั้งนี้ให้ติดกันอย่างแน่นหนา
- (8) การใช้งานบันไดชนิดตั้งบนพื้นที่ไม่ได้ระดับนั้นอันตรายอย่างยิ่ง
- (9) ใช้หมวกนิรภัยและสายเชือกช่วยชีวิตเมื่อต้องทำงานบนที่สูง

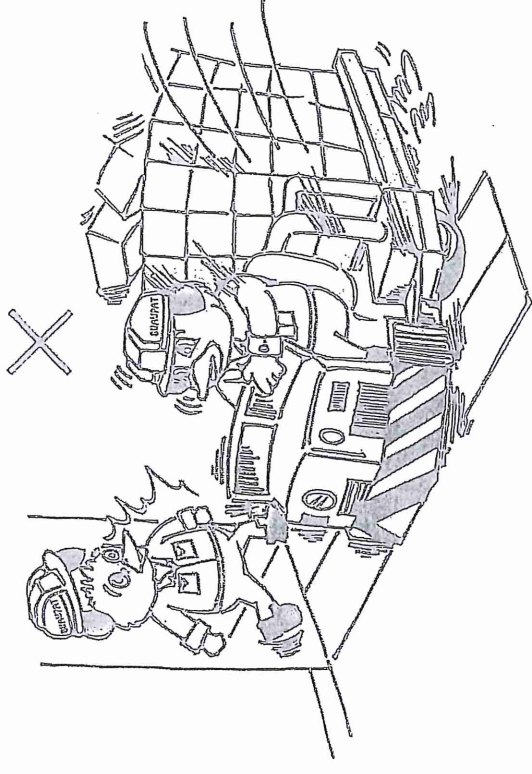
8. อุปกรณ์ความปลอดภัย (การป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร)

อุปกรณ์ความปลอดภัยคือ ฝารอบและสวิตช์ความปลอดภัยซึ่งกำลัง เช่น โช้ เกียร์ ส่วนที่หมุน อาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการหนีบ การบีบ และการดึงเข้าไปติด และส่วนแหลมคมของเครื่องมือเช่น ใบมีด นอกจากนี้ อาจรวมถึงปุ่มหยุดเครื่องฉุกเฉินและระบบเตือนภัยของความปลอดภัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการคุ้มครองชีวิตของเรา

- (1) อย่าถอดถอน เคลื่อนย้าย หรือทำลายอุปกรณ์ความปลอดภัยต่างๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต
- (2) เมื่อตรวจพบความบกพร่องของอุปกรณ์ใดก็ตามที่ใดกรณีหนึ่งดังกล่าวในข้อ (1) ให้หยุดเครื่องจักรและรายงานให้หัวหน้างานทราบทันที
- (3) อุปกรณ์ความปลอดภัยจะต้องได้รับการตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา พนักงานทุกคนควรทราบว่าใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยอย่างไร และสามารถใช้ได้ทันทีในกรณีฉุกเฉิน
- (4) การถอดถอนหรือการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ความปลอดภัยนั้น จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหัวหน้างานเท่านั้น

9. ยานพาหนะสำหรับงานหนัก

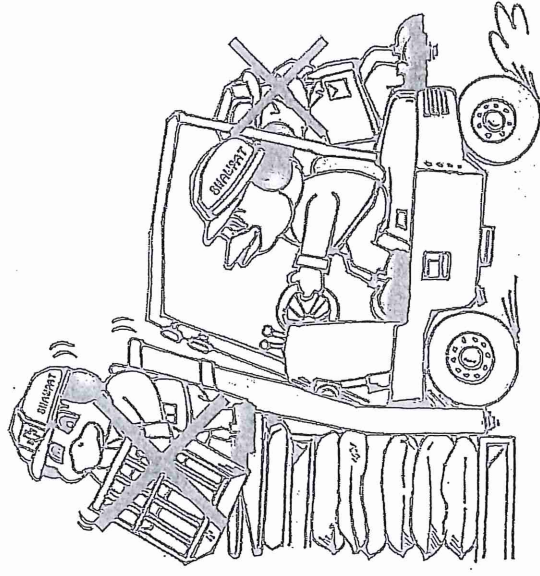

ยานพาหนะสำหรับงานหนัก หมายถึง ยานพาหนะที่ใช้ในบริเวณโรงงาน ซึ่งอาจประกอบด้วย (1) งานที่มีการก่อสร้าง เช่น รถตัก (2) งานขนย้ายสิ่งของ เช่น รถยก (3) ยานพาหนะ เช่น รถบรรทุกและรถยนต์นั่งส่วนบุคคล และ (4) ยานพาหนะสำหรับงานหนักเป็นพิเศษ ที่ใช้บนถนนธรรมดาไม่ได้

- (1) ยานพาหนะ (1) ถึง (3) จะต้องมีใบอนุญาตขับขี่
- (2) ยานพาหนะสำหรับงานหนัก (4) นั้น จะอนุญาตให้ขับได้เฉพาะบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่พิเศษ ซึ่งจะต้องผ่านการฝึกอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรองเท่านั้น ดังนั้นผู้ที่ขับยานพาหนะนี้จะต้องมีใบอนุญาตขับขี่
- (3) เมื่อขับรถดังกล่าว จะต้องขับขี่ด้วยความระมัดระวังในเส้นทางที่กำหนด โดยให้ระมัดระวังคนเดินถนน เครื่องจักรและอุปกรณ์
- (4) คนขับต้องจำกัดความเร็ว โดยขับไม่เกิน 8 - 15 กิโลเมตร/ชั่วโมง

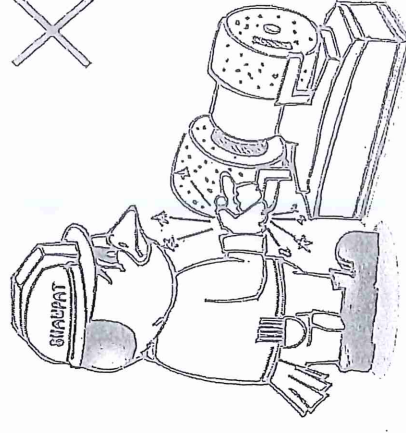
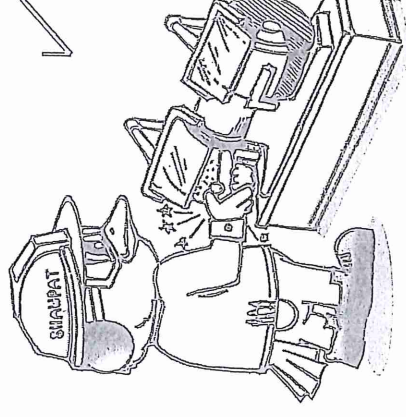
- (5) ที่ทางเข้า ทางแยก ทางม้าข้าม หรือจุดคับ ให้หยุดรถและหลังจากแน่ใจว่าปลอดภัยแล้วจึงค่อยๆ เคลื่อนรถช้าๆ และบีบแตรให้สัญญาณ
- (6) อย่างแซง หรือขับคู่ขนานกับรถคันอื่นๆ
- (7) เมื่อจะเปลี่ยนทิศทางต้องใช้สัญญาณไฟเลี้ยว
- (8) โปรดระลึกไว้เสมอว่ายาพาหนะสำหรับงานหนักที่นอกเหนือไปจากรถบรรทุก และรถยนต์นั่งส่วนบุคคล จะมีผู้โดยสารเกินกว่า 2 คนไม่ได้
- (9) อย่าจอดรถกีดขวางอุโมงค์ใต้ดิน หรือวัดระยะเปิด หรือตัวมุม หรือทางเข้า
- (10) หลีกเลี่ยงการบรรทุกน้ำหนักเกินพิกัด และบรรทุกผิดอันตราย (การบรรทุกน้ำหนักเกินพิกัด และการบรรทุกน้ำหนักไว้เพียงด้านใดด้านหนึ่ง อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้)
- (11) ให้ดับเครื่องและใส่เบรกมือให้เรียบร้อยก่อนออกจากการถ
- (12) ให้มีการตรวจสอบก่อนและหลังการใช้รถทุกวัน

10. การใช้รถยก

- (1) ผู้ที่ได้รับอนุญาตและผ่านการฝึกอบรมการชี้เรี่ยรถอย่างปลอดภัยเท่านั้นที่สามารถชี้รถยกได้
- (2) อย่าจอดรถกีดขวางหรือจุดบริเวณทางลาดชัน และเมื่อเลิกใช้งานให้ไปจอดไว้ในบริเวณที่กำหนด ให้ใส่ห้ามล้อ ปลดเบรกไว้ว่าง ลดงและดับเครื่องยนต์
- (3) ห้ามบรรทุกวัสดุที่มีน้ำหนักเกินพิกัดอัตราความสมารถของรถยกนั้น
- (4) ห้ามนั่งโดยสารไปกับรถยกโดยเด็ดขาด หรือห้ามยืนโดยสารบนงายของ
- (5) ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรและเครื่องหมายเตือนภัยอื่นที่ติดอยู่
- (6) ห้ามขับด้วยความเร็วเกินกำหนด
- (7) ต้องจัดให้มีผู้ถือการชี้ การตรวจสอบ และการบำรุงรักษา
- (8) ก่อนการปฏิบัติงานต้องมีการตรวจสอบรถยกก่อนทุกครั้ง
- (9) ห้ามนายจ้างทำการดัดแปลงหรือกระทำการใดๆ ที่ส่งผลให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานของรถยกตกลง

11. เครื่องเจียระไน

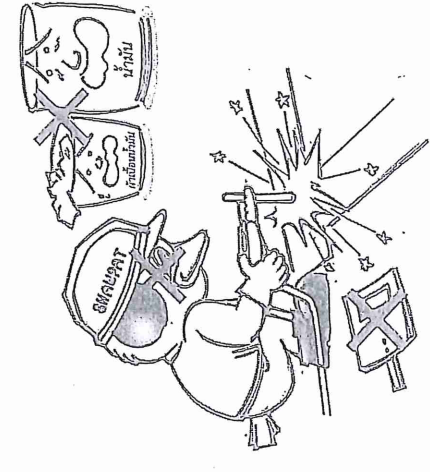

- (1) การเปลี่ยนและการทดสอบ (เกินกว่า 3 นาที) หินเจียระไนจะกระทำเฉพาะบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งได้ผ่านการฝึกอบรมเป็นพิเศษมาแล้วเท่านั้น

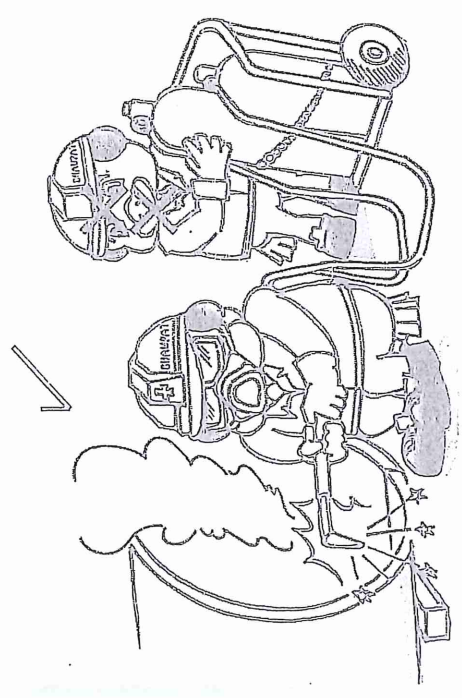
- (1) กำหนดให้เฉพาะพนักงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเท่านั้น ที่เข้าทำงานเชื่อมก๊าซได้
- (2) เมื่อเข้าร่วมในฐานะพนักงานผู้ช่วยในการรื้อแบบปฏิบัติงาน จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของครูฝึก
- (3) ต้องใช้การควบคุมความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด เช่น แวนตานีรภัย หน้ากาก ถุงมือ และปลอกแขน ในขณะที่ปฏิบัติงาน พนักงานผู้ช่วยจะต้องสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าวเช่นเดียวกัน
- (4) ในการเคลื่อนย้ายหรือขนส่งบรรจุภัณฑ์ ให้ปิดวาล์วให้แน่นและปิดฝาครอบให้เรียบร้อย แล้วใช้รถเข็นพิเศษทำการขนไปอย่างช้าๆ พยายามหลีกเลี่ยงการกระแทก
- (5) ให้หลีกเลี่ยงการทำงานใกล้กับน้ำมันเชื้อเพลิง หรือวัตถุระเบิด
- (6) ถ้ามีสารไวไฟ เช่น เกิดการรวมตัวของฝุ่นเป็นกลุ่มก้อนขึ้นในบริเวณที่ทำงานจะต้องมีระบบน้ำฝอย ติดตั้งแน่นหนา เพื่อป้องกันการกระเด็นของลูกไฟ หรือจะต้องจัดหามาตรการป้องกันอื่นๆ
- (7) ให้มีการเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิง และกระป๋องน้ำดับเพลิงที่พร้อมใช้งานตลอดเวลาในขณะที่มีการทำงาน และตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีไฟหลงเหลืออยู่หลังจากเสร็จงาน
- (8) ให้พนักงานทุกคนได้รับการตรวจสุขภาพเพื่อคัดกรองโรคนิวโมโคนีโอซิส หากสงสัยผลการตรวจดังกล่าวจะทำให้ไม่สามารถดำเนินการขั้นต่อไป เช่น การปรับปรุงชีวิตการจะกลายเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานมาตรการขั้นต่อไป เช่น การปรับปรุงชีวิตการทำงาน การรักษาทางการแพทย์ และการปรับเปลี่ยนนโยบายพนักงาน

13. การเชื่อมด้วยไฟฟ้า

- (2) หินเฉียระโนจะต้องได้รับการตรวจสอบหารอยร้าว รอยตำหนิ เสีย หรือความล้นตะกอนก่อนการใช้ ระหว่างการตรวจสอบก่อนเริ่มใช้ และการทดสอบก่อนใช้เป็นเวลาประมาณ 1 นาที อย่างน้อยผู้ด้านหน้าของเครื่องเฉียระโนในขณะทดสอบก่อนใช้
- (3) ใช้แวนตานีรภัยชนิดครอบตา หรือแผ่นแก้วกำบังในระหว่างการใช้เครื่องเฉียระโน ในกรณีที่ไม่มีการระบายอากาศเฉพาะที่ พนักงานควรใช้หน้ากากเพื่อป้องกันอันตรายจากฝุ่น
- (4) ช่องว่างระหว่างแท่นรองชิ้นงาน และหินเฉียระโน ควรจะมีระยะห่าง 3 มม. หรือน้อยกว่า
- (5) อย่าใช้ด้านข้างของหินเฉียระโน
- (6) ตรวจก่อนการใช้งานเพื่อให้แน่ใจว่ารอบของเครื่องเฉียระโนถูกต้อง และต้องปิดสวิตช์เมื่อเลิกใช้งานแล้ว
- (7) พนักงานทุกคนจะต้องได้รับการตรวจสุขภาพเพื่อคัดกรองโรคนิวโมโคนีโอซิส หากสงสัยผลการตรวจดังกล่าวจะทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป ซึ่งในที่สุดก็จะกลายเป็นอุปสรรคในการดำเนินการขั้นต่อไป เช่น การปรับปรุงชีวิตการทำงาน การรักษาทางการแพทย์ และการปรับเปลี่ยนนโยบายพนักงาน

12. การเชื่อมด้วยไฟฟ้า

(1) การเชื่อมไฟฟ้าจะต้องดำเนินการโดยพนักงานที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นพิเศษ และได้รับมอบหมาย

(2) ขณะที่ปฏิบัติงานในฐานะผู้ช่วยในการร่วมเชื่อมกันหลายฝ่าย จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าอย่างใกล้ชิด

(3) พนักงานเชื่อมควรสวมกระบังหน้า แว่นตาและแสงนิรภัย หน้ากากช่วยหายใจ ถูมือหนึ่งเลื่อเจ็ตแขนยก และรองเท้าน้ำที่สึกหรุนุ่ม ผู้ช่วยจะต้องสวมใส่อุปกรณ์เหมือนกับพนักงานเชื่อมยกเว้นกระบังหน้า

(4) ในขณะที่ปฏิบัติงาน พึงระวังมิให้มือ เลื่อนผ้า และพื้นเปียก

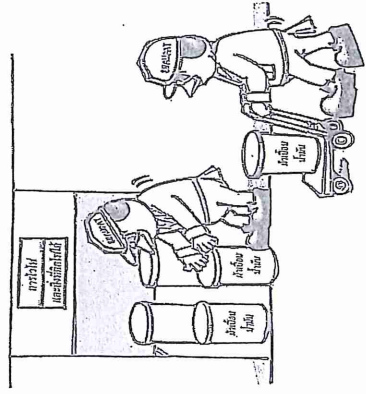
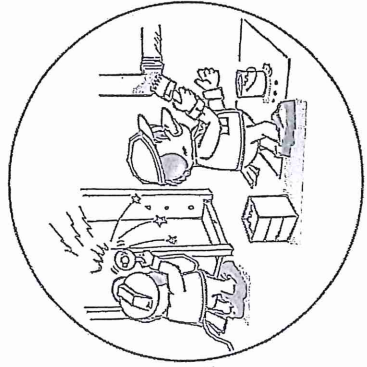
(5) ตรวจสอบเครื่องเชื่อมก่อนการใช้งาน หากพบความผิดปกติ (ด้ามจับหรือปากต๊อบ สายดิน สายไฟ ฯลฯ) ควรรายงานหัวหน้าเพื่อหาแนวทางแก้ไข เช่น การเปลี่ยนใหม่ ฯลฯ

(6) ห้ามมิให้ใช้ถุงมือ และเสื้อผ้าที่เปียกชุ่มในขณะปฏิบัติงาน

(7) จัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิง และถังนำไฟฟ้าพร้อม ทั้งในขณะทำงานและหลังการทำงาน เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถดับไฟได้

(8) พนักงานทุกคนควรได้รับการตรวจสอบสุขภาพ เพื่อคัดกรองโรคผิวหนังไหม้ไหม้โดยละเอียด การตรวจดังกล่าวจะทำให้เราสามารถค้นหาความผิดปกติของร่างกายได้ ซึ่งในที่สุดก็จะกลายเป็นอุปสรรคในการดำเนินการตามมาตรการขั้นตอน เช่น การปรับปรุงวิธีการทำงาน การรักษาทางการแพทย์ และการปรับเปลี่ยนโยกย้ายพนักงาน

14. การทำงานกับสารที่ระเบิดได้

สารที่ระเบิดได้ หมายถึง วัตถุระเบิด เช่น น้ำมันแก๊สเหลว น้ำมันตะเกียง น้ำมันหนัก น้ำมันหล่อลื่น และซิลิโคน เนื่องจากคุณสมบัติที่ติดไฟ ไหม้ไฟ และระเบิดได้ กฎหมายจึงได้กำหนดระเบียบปฏิบัติขึ้นเป็นพิเศษ โดยกำหนดว่าการใช้สารเหล่านี้ควรจะอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของหัวหน้างาน หรือผู้ที่รับผิดชอบอย่างใกล้ชิด ซึ่งจะต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) อนุญาตเฉพาะบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นผู้ควบคุมสารระเบิดได้เท่านั้น ที่จะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมสารระเบิด

(2) ต้องหลีกเลี่ยงแหล่งที่ก่อให้เกิดประกายไฟ เช่น การเชื่อม และการเคลื่อนย้าย อุปกรณ์ส่งกำลังและไฟฟ้า (ยกเว้น อุปกรณ์ที่ป้องกันการระเบิดได้) และอัคคีภัยที่อยู่ในตู้สวิตช์ สารที่ระเบิดได้ (ที่ระบุไว้ว่า "สารไวไฟ") แต่กรณีที่เกิดเพลิงไหม้ไม่ได้ จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาของท่านและจะต้องมีมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสม ภายใต้การควบคุมของบุคคลที่รับผิดชอบการควบคุมสารระเบิด

(3) ในห้องควบคุมสารระเบิด หรือในห้องจัดเก็บ ให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แต่ดึก เพื่อป้องกันมิให้ตัวท่านเกิดการเหนียวไฟฟ้าสถิตย์

(4) การใช้หลอดไฟเปลือย เพื่อส่องสว่างดูภาษาะสารระเบิด หรือถึงสารระเบิดนับว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่ง จะต้องป้องกันโดยการให้หลอดไฟฟ้ามืดหรือที่ป้องกันการระเบิดได้

(5) วัตถุไวไฟ เช่น น้ำมันแก๊สเหลว ไม่ควรเก็บไว้ในสถานที่ซึ่งได้รับแสงแดดโดยตรงหรือในสถานที่ที่ร้อนมาก

(6) ผ้าที่เปื้อนน้ำมันจะต้องไม่ทิ้งสุ่มไว้เป็นกอง หรือให้สัมผัสกับความร้อนจากแสงอาทิตย์เป็นเวลานานๆ ผ้าเปื้อนน้ำมันเหล่านี้ควรทิ้งในภาชนะที่กำหนดที่สำนักงานผลิตภัณฑ์

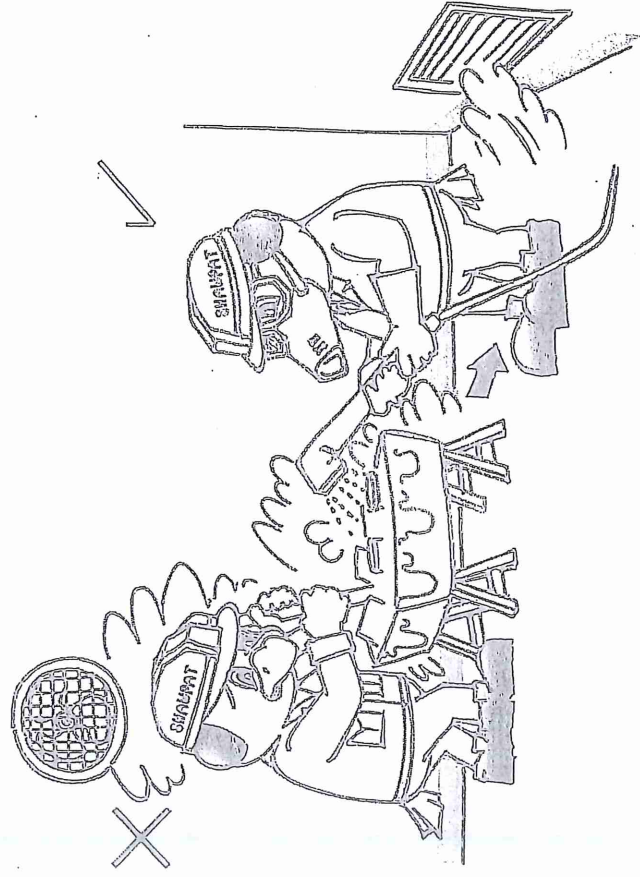
(7) ภาชนะที่ใช้เก็บสารระเบิด หรือผ้าที่เปื้อนน้ำมัน จะต้องได้รับการตรวจสอบเพื่อให้มีรอยรั่ว หรือรู ก่อนนำมาใช้งาน ภาชนะที่บรรจุสารระเบิดไว้ได้จะต้องมีฝาปิดเพื่อป้องกันการเกิดก๊อ

(8) อย่าทิ้งน้ำมันลงในบ่อเก็บขยะ หรือท่อระบาย

(9) น้ำมันหกส้น ควรจะใช้ผ้าเช็ดทำความสะอาดโดยเร็ว

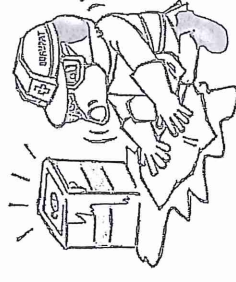
- (10) พัฒนาระบบความปลอดภัยของห้องควบคุมและห้องเก็บสารระเบิด ควรได้รับการ ตรวจสอบ และบำรุงรักษาเป็นประจำ สารระเบิดเหล่านั้นควรจัดเก็บอยู่ในที่ที่มีการระบายอากาศ อย่างเหมาะสมตลอดเวลา

15. การทำงานกับสารตัวทำลาย

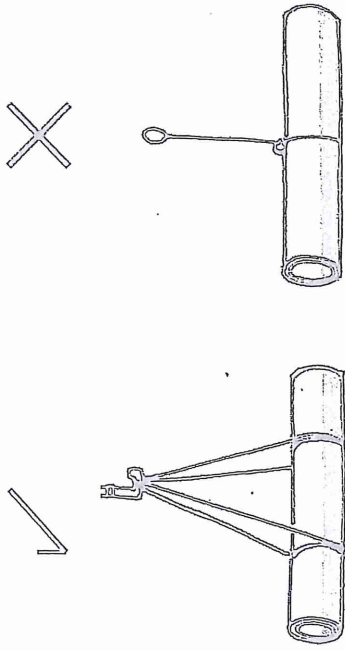

น้ำมันแก๊สโซลีน เบนซิน และทินเนอร์ ได้ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มสารระเบิดและสารตัวทำลาย สารดังกล่าวจะปล่อยก๊าซออกมา ซึ่งเมื่อหายใจเข้าไป อาจก่อให้เกิดการแพ้พิษสารตัวทำลายได้ การควบคุมสารตัวละลายเหล่านี้ได้มีข้อกำหนดไว้ในกฎหมายเช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อทำงานเกี่ยวข้องกับสารเหล่านี้ จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างาน หรือบุคคลที่รับผิดชอบสารตัวทำลายตามระเบียบต่อไป

- (1) ต้องสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยต่างๆซึ่งรวมถึง หน้ากากช่วยหายใจ ถุงมือ และผ้ากันเปื้อน
- (2) ดูแลให้ทำงานนั้นมีการระบายอากาศอย่างเหมาะสม คือต้องให้ห้องนั้นมีการระบายอากาศตลอดเวลา
- (3) ภาวะที่ใช้เก็บสารตัวทำลายควรมีการเขียนชื่อผลิตภัณฑ์นั้นๆ ให้ชัดเจน ควรมีการตรวจสอบภาชนะนั้นเป็นประจำเพื่อให้เรียบร้อย และใช้ปิดฝาภาชนะหลังการใช้ทุกครั้ง
- (4) การทำงานเกี่ยวข้องกับสารตัวทำลายทั้งหลายจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ โดยเฉพาะให้มีการสูดหายใจเอาก๊าซเข้าสู่ร่างกาย ทั้งนี้ให้ทำงานเหนือลมเสมอป้องกันหรือหลีกเลี่ยงมิให้สารตัวทำลายติดมือหรือผิวหนัง
- (5) อย่าเก็บสารตัวทำลายไว้ในห้องทำงานมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น
- (6) เมื่อเข้าไปในถังหรือท่อเพื่อซ่อมแซม หรือทำความสะอาด จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้จัดการอย่างใกล้ชิด โดยทำความเข้าใจและระมัดระวังเกี่ยวกับการขาดออกซิเจน
- (7) เมื่อทำงานเกี่ยวข้องกับสารตัวทำลาย จะต้องระมัดระวังมิให้สารนั้นกระเจาหรือหกบนพื้นเป็นอันตราย หากมีการหกเกิดขึ้น ควรใช้ผ้าเช็ดออกโดยทันที
- (8) การนำสารตัวทำลายออกจากห้องทำงาน หรือแปรรูปใช้ร่วมกับห้องทำงานอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจะกระทำมิได้ เนื่องจากสารตัวละลายมีประโยชน์ในการกำจัดคราบสกปรกได้ ดังนั้น จึงต้องมีการใช้อย่างระมัดระวัง อย่างไรก็ตาม แม้การใช้เพียงเล็กน้อยก็จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือระเบียบของผู้จัดการ
- (9) ระบบการระบายอากาศเฉพาะที่และพัดลมระบายอากาศทั่วไป จะต้องเปิดตามระเบียบและห้ามปิดเครื่องตามอำเภอใจโดยมิได้รับอนุญาต
- (10) ต้องมีการตรวจสอบสภาพเพื่อคัดกรองโรคจากการแพ้พิษสารตัวทำลาย หากสงสัยการตรวจดังกล่าว จะทำให้ไม่สามารถค้นหาค่าผิดปกติของร่างกายได้ ซึ่งในที่สุดก็จะกลายเป็นอุปสรรคในการดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป เช่น การปรับปรุงชีวิตการทำงานการรักษาทางการแพทย์ และการปรับเปลี่ยนโยกย้ายพนักงาน

16. การใช้เครนและสลิง

การยก หรือการเคลื่อนย้ายสิ่งของที่มีน้ำหนักมาก จำเป็นต้องใช้เครน หรือเครื่องจักร และอุปกรณ์อื่นๆ เนื่องจากการใช้เครนหรือเครื่องจักรมีความเสี่ยงมาก จึงต้องมีกฎหมายควบคุมพนักงานขับเครนจะต้องมีใบอนุญาตขับเครน การผูกน้ำหนักสิ่งของหนักๆ กับลวดหรือสลิง และใช้ตะขอเกี่ยว ซึ่งงานเช่นนี้จะต้องใช้พนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมเป็นพิเศษ ดังนั้นถ้าพนักงานที่ใช้เครนและสลิงไม่มีความปลอดภัยดังกล่าวแล้ว จะไม่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงานเครน และสลิงเป็นอันตราย

- (1) เครนที่มีขนาด 5 ตัน หรือมากกว่าจะต้องมีพนักงานขับเครนที่มีใบอนุญาต สำหรับเครนที่ใช้บนที่สูง และเครนที่มีขนาดต่ำกว่า 5 ตัน จะอนุญาตให้ใช้ได้เฉพาะพนักงานที่ได้ผ่านหลักสูตรทางเทคนิคที่กำหนด พนักงานขับเครนจะต้องเป็นผู้ผ่านหลักสูตรทางเทคนิคที่กำหนดเท่านั้น โดยอนุญาตให้ทำงานกับงานสลิงที่มีน้ำหนัก 1 ตันหรือมากกว่าส่วนงานสลิงที่มีน้ำหนักน้อยกว่า 1 ตันนั้น พนักงานสลิงจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งและผ่านการอบรมหลักสูตรพิเศษ
- (2) การทำงานสลิงนั้น พนักงานที่จะปฏิบัติงานนี้จะต้องเป็นผู้ผ่านหลักสูตรทางเทคนิคที่กำหนดเท่านั้น โดยอนุญาตให้ทำงานกับงานสลิงที่มีน้ำหนัก 1 ตันหรือมากกว่าส่วนงานสลิงที่มีน้ำหนักน้อยกว่า 1 ตันนั้น พนักงานสลิงจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งและผ่านการอบรมหลักสูตรพิเศษ

(3) ถ้าพนักงานงานนั้นได้ถูกกำหนดให้เป็นผู้ช่วย พนักงานนั้นควรได้รับการปรึกษาหรือในการเตรียมการและวิธีการให้สัญญาณกับหัวหน้าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าดังกล่าว

(4) เครื่องมือประกอบเครนและสลิง จะต้องได้รับการตรวจสอบตามที่กำหนด (ก่อนและระหว่างการใช้งาน) หากตรวจพบความผิดปกติ ให้หยุดการใช้งานโดยทันที และรายงานให้หัวหน้างานทราบเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับการซ่อมแซมต่อไป

(5) หลีกเลี่ยง (เช่น) การบรรทุกน้ำหนักเกิน การแขวนในลักษณะที่แฉกและหักงอ และข้อต่อของสลิง

(6) ตรวจดูตะขอเกี่ยวให้แน่นหนา และมีการรับลงโดยถูกต้องก่อนการยกของ เมื่อยกน้ำหนักขึ้นแล้วให้ตะขอเกี่ยวให้หยุดเครน แล้วตรวจสลิงเพื่อความปลอดภัย

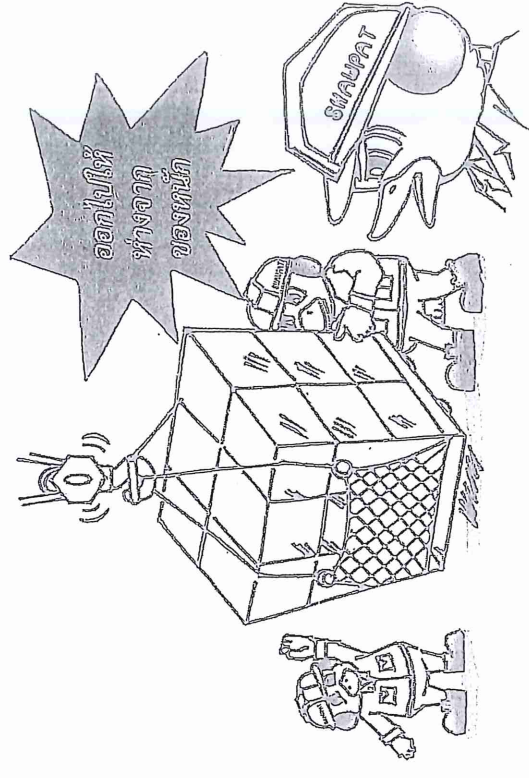
(7) ยกน้ำหนักให้สูงขึ้นในระดับที่ปลอดภัยก่อนเคลื่อนย้ายไป

(8) พนักงานควบคุมจะต้องไม่ละสายตาไปจากชีวิตซึ่งในระหว่างการปฏิบัติงาน หรือ เมื่อได้ยกน้ำหนักขึ้นแล้ว

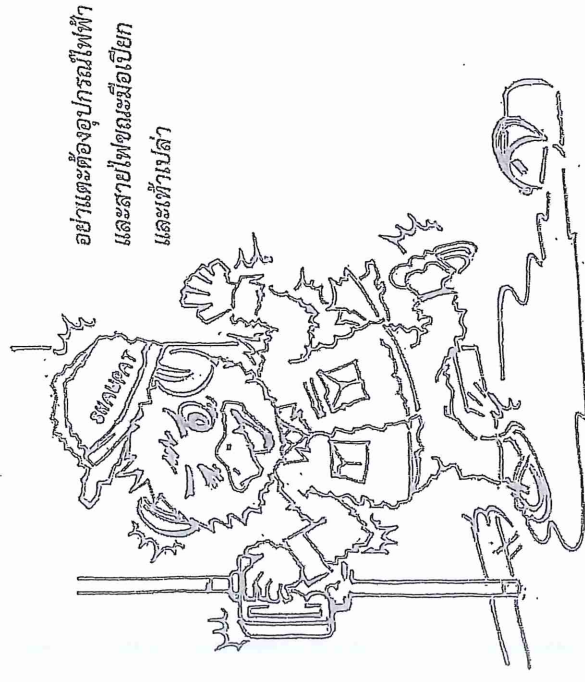
(9) ดำเนินการให้สัญญาณตามปกติ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย

(10) ไม่อนุญาตให้ใคร แม้แต่ตัวพนักงานเองอยู่ใกล้สิ่งของที่กำลังยกขึ้น

(11) หลังจากดำเนินการเสร็จแล้ว ให้เก็บเครนไปอยู่ในตำแหน่งเดิมเมื่อเริ่มต้นใช้งาน

17. การทำงานกับไฟฟ้า

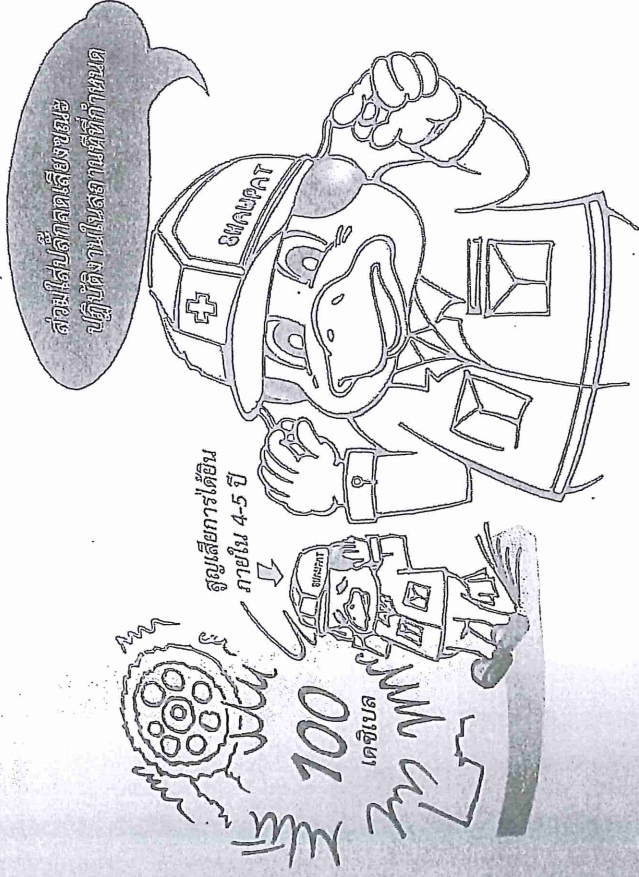
- (1) เฉพาะช่างไฟฟ้าเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้ติดตั้งหรือซ่อมแซมอุปกรณ์ไฟฟ้า
- (2) ห้ามใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ชำรุดโดยเด็ดขาด
- (3) เครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีฉนวนหุ้มสายต้องต่อสายดิน
- (4) อย่าวางสายไฟบนพื้นที่ยื่นกั้นหรือบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้
- (5) อย่าวางวัสดุสิ่งกีดขวาง บริเวณตู้ไฟฟ้าหรือตู้ควบคุมไฟฟ้า และจะต้องปิดลวดตลอดเวลา ยกเว้นกรณีที่ต้องปฏิบัติงานซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาและต้องกระทำโดยผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น
- (6) เมื่อมีการซ่อมแซมอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกครั้ง จะต้องแจ้งให้พนักงานในพื้นที่ทราบ พร้อมทั้งยกสะพานไขลงและแขวนป้ายห้ามเปิด
- (7) ตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าก่อนใช้งาน หากพบว่าสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าชำรุด ให้แจ้งหัวหน้าทราบโดยด่วน

18. การทำงานกับสวิตช์

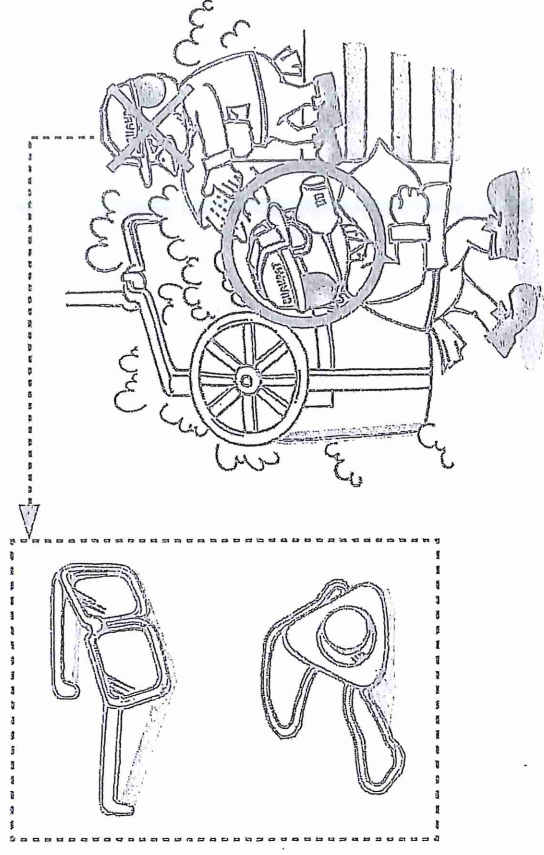
- (1) อย่าแตะต้องสวิตช์ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยมิได้รับอนุญาต
- (2) เมื่อหัวหน้าสั่งให้ใช้สวิตช์ พนักงานควรตรวจสอบสัญญาณก่อนลงมือ
- (3) อย่าใช้สวิตช์ในที่มีสวิตช์ หรือขณะที่มีมือเปียก
- (4) การที่มีฝุ่นเข้าไปในสวิตช์และแผงสวิตช์ อาจเป็นเหตุทำให้เกิดการรั่ว หรือการลัดวงจรได้ ดังนั้น จึงต้องปิดคลุมสวิตช์ให้มิดชิด
- (5) อย่าสอดวัตถุเข้าไปในกล่องสวิตช์ และแผงสวิตช์
- (6) ตรวจสอบสายไฟ และสายเคเบิลเคลื่อนที่อย่างละเอียดก่อนใช้ อย่าใช้สายไฟ และสายเคเบิลที่ฉีกขาด หรือฉนวนชำรุดรั่ว
- (7) หลีกเลี่ยงการลากสายเคเบิล/สายไฟบนทางเดินหรือพื้น เว้นเสียจะอยู่ในภาวะที่ปลอดภัยเล็กน้อยได้เท่านั้น
- (8) เมื่อมีการลากสายเคเบิล หรือสายไฟเคลื่อนที่บนพื้น ควรมีการการที่เหมาะสมในการป้องกันมิให้ฉนวนหุ้มสายฉีกขาดหรือฉีกขาด อันเนื่องมาจากยานพาหนะและผู้คนที่สัญจรไปมา
- (9) เมื่อเกิดไฟฟ้าช็อต ให้ปิดสวิตช์ หรือแยกคนที่ได้รับบาดเจ็บจากสายเคเบิล โดยใช้ไม้หรือวัสดุที่ไม่เป็นฉนวนไฟฟ้า

19. การทำงานที่มีเสียงดัง

- (1) สวมใส่ปลั๊กอุดเสียงขณะปฏิบัติงานในสถานที่เสี่ยงดังเกินมาตรฐาน
- (2) ตรวจสอบอุปกรณ์ควบคุมเสียง และอุปกรณ์ลดเสียงเป็นประจำเพื่อดูแลให้สมรรถนะในการลดเสียงอย่างสม่ำเสมอ
- (3) ห้ามมิให้ถอดถอนอุปกรณ์ควบคุมเสียงและอุปกรณ์ลดเสียง และห้ามมิให้ดำเนินการใดๆ ที่จะทำให้ถอดถอนอุปกรณ์ควบคุมเสียงและอุปกรณ์ลดเสียง
- (4) ภาวะอันตรายของอุปกรณ์ลดเสียงที่จะทำให้เกิดการได้ยินลดลง
- (5) ภาวะอันตรายของเสียงที่ไม่พึงปรารถนาใดๆ รบกวนการทำงาน
- (6) พนักงานทำงานอยู่ในที่ที่มีเสียงดัง จะต้องได้รับการตรวจสอบสมรรถภาพการได้ยินเป็นประจำ หรืออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

20. การทำงานในที่ที่มีฝุ่น

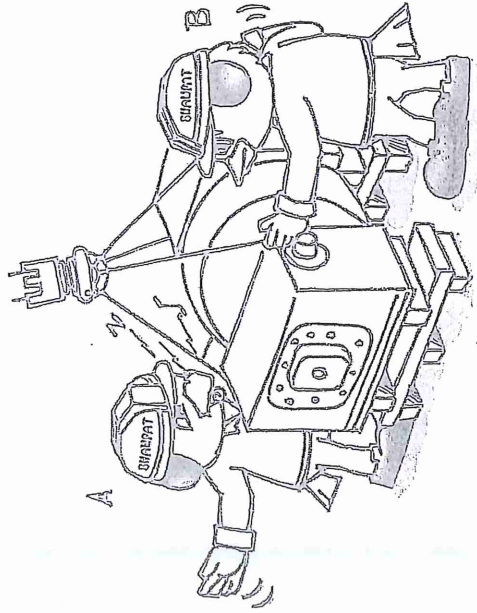

ในกระบวนการทำงานที่มีฝุ่นนั้น จะเต็มไปด้วยฝุ่นอนุภาคขนาดเล็ก เช่น ฟูมซิลิเกต ฟูมโลหะ เช่น ฟูมงานเชื่อม และฟูมอินทรีย์ การหายใจเอาฝุ่นดังกล่าวเข้าไปในปริมาณมากจะทำให้ปอดมีปัญหาแล้วจะทำให้ไม่สบายได้ ในการป้องกันการเจ็บป่วยดังกล่าว กฎหมายก็ได้กำหนดมาตรการควบคุมไว้ด้วย ดังนั้น จึงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด คือ

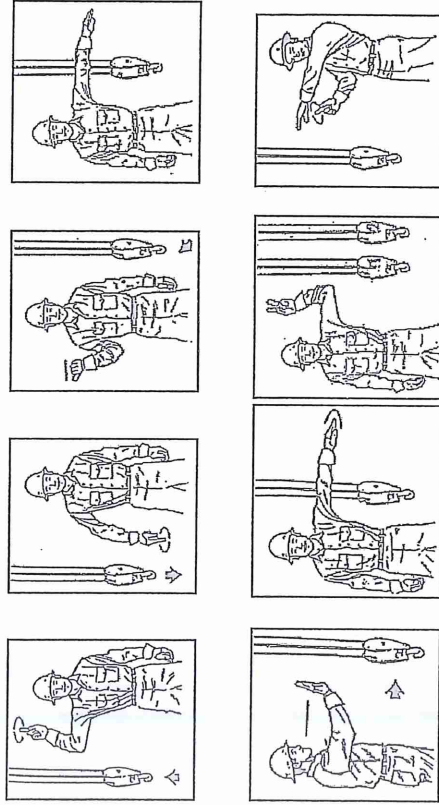
- (1) สวมใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นและแว่นตานิรภัยในขณะปฏิบัติงาน
- (2) ตรวจสอบ และบำรุงรักษาพัดลมระบายอากาศ เครื่องดูดฝุ่น และอุปกรณ์ป้องกันฝุ่น และจะต้องระมัดระวังในการก่อให้เกิดฝุ่นและหายใจเอาฝุ่นเข้าไป
- (3) ทำความสะอาดสถานที่ทำงานบ่อยๆ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของฝุ่น
- (4) เพื่อป้องกันฝุ่นแพร่กระจาย จะต้องจำกัดฝุ่นจากเสื้อผ้าหลังจากทำงานในบริเวณที่มีฝุ่น ควรล้างมือและอาบน้ำด้วย
- (5) พนักงานที่ทำงานอยู่ในที่ที่มีฝุ่น จะต้องได้รับการตรวจสอบสมรรถภาพปอดเป็นพิเศษ

21. การทำงานที่ต้องประสานกัน (การให้สัญญาณ)

ตัวอย่างวิธีการให้สัญญาณ

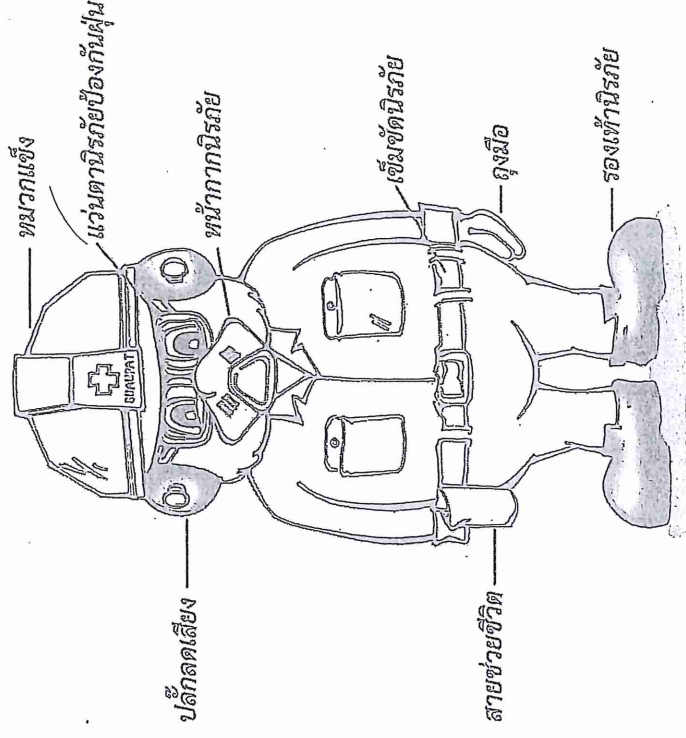

- (1) การทำงานประสานกัน (โดยพนักงาน 2 คน หรือมากกว่า) จะต้องมีการเลือกหัวหน้า (ผู้นำ) และวิธีการดำเนินงาน การมอบหมายงาน และการให้สัญญาณจะต้องมีการปรึกษาหารือก่อนการเริ่มดำเนินการ การดำเนินการดังกล่าวควรให้เป็นไปตามคำสั่งของหัวหน้า พนักงานผู้ปฏิบัติจะต้องดำเนินการในความปลอดภัยอย่างเหมาะสมและจะต้องไม่เกิดสถิติชนกว่าจะได้รับคำสั่งจากหัวหน้า

- (2) การให้สัญญาณจะต้องให้อย่างถูกต้อง และต้องรอคำยืนยันจากฝ่ายตรงข้ามก่อนดำเนินการในส่วนต่อไป

- (3) จะต้องอ้างถึงตารางแบบท้ายที่เกี่ยวข้องกับวิธีการให้สัญญาณเบื้องต้น

22. ระบบป้องกันและคุ้มครองความปลอดภัย

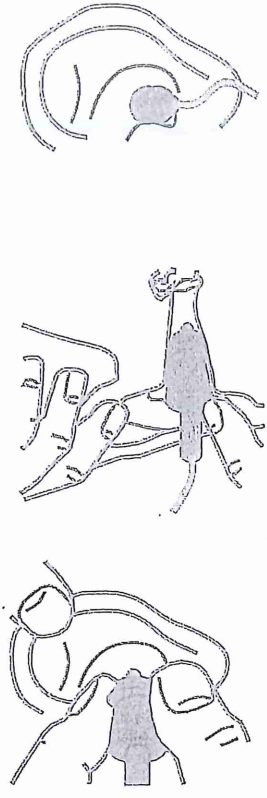
ระบบป้องกันและคุ้มครองความปลอดภัย คือ “อุปกรณ์ความปลอดภัยที่คุ้มครองร่างกาย” ซึ่งจะต้องใช้ให้เป็นไปตามกฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพ เกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการลดความรุนแรงการบาดเจ็บและการเจ็บป่วยของพนักงาน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างอุปกรณ์ที่ใช้ :

1. ถุงมือ ที่ใช้ป้องกันมือจากการใช้มีด ฝืนคัน การบาดเจ็บ หรืออุบัติเหตุ

2. แว่นตานิรภัย ป้องกันฝุ่น ใช้เพื่อป้องกันตาในงานเสียระโน
3. แว่นตาลดแสง หรือกันแสงจ้า ใช้เพื่อป้องกันตาในงานเชื่อม
4. หน้ากากกันฝุ่น ใช้ในกระบวนการทำงานที่มีฝุ่น
5. ปลั๊กลดเสียงและครอบหูลดเสียง ใช้เพื่อป้องกันหูจากอันตรายที่เกิดจากเสียงดัง
6. รองเท้านิรภัย ใช้เพื่อป้องกันเท้าจากวัตถุตกหล่น หรือสารเคมี
7. หมวกนิรภัย ใช้ป้องกันศีรษะจากวัตถุที่ตกหล่นลงมาจากที่สูง
8. หน้ากากป้องกันก๊าซอื่นๆ แว่นตานิรภัยป้องกันก๊าซ รองเท้าอ็อกซิเจนและถังใส่
รองเท้านิรภัยไฟฟ้าสถิต ชุดป้องกันความร้อน เป็นต้น
 - หมั่นทำความสะอาดและใช้อุปกรณ์ด้วยความระมัดระวังเสมอ
 - ห้ามใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยของคนอื่น
 - ทำความเข้าใจว่าไม่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยจำเป็นและต้องใส่
อุปกรณ์ที่กำหนดให้
 - อุปกรณ์ เช่น ถุงมือ และผ้ากันเปื้อน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงขึ้นได้ อยู่กับ
ลักษณะงาน ดังนั้นอุปกรณ์ดังกล่าวจึงไม่ควรใช้ เว้นเสียแต่ว่าจะได้ระบุไว้
ชัดเจนว่าต้องใช้
 - ตรวจสอบอุปกรณ์ของตนเองทุกวันว่ามีการฉีกขาดหรือชำรุดหรือไม่ เมื่อ
ตรวจพบข้อบกพร่องหรืออุปกรณ์สูญหาย ให้รายงานหัวหน้างานในทันที

วิธีสวมใส่ปลั๊กอุดหู

1. สวมหูช้างวาก็ให้เอื้อมมือซ้ายผ่านหลังศีรษะไปดึงใบหูไปด้านหลัง
2. ใช้มือขวาจับปลั๊กลดเสียง ค่อยๆหมุนเข้าไปจนกระทั่งพอดี (ถ้าจะสวมหูช้าง
ซ้าย กระทำด้วยวิธีเดียวกัน)

วิธีดูแลรักษาปลั๊กอุดหู

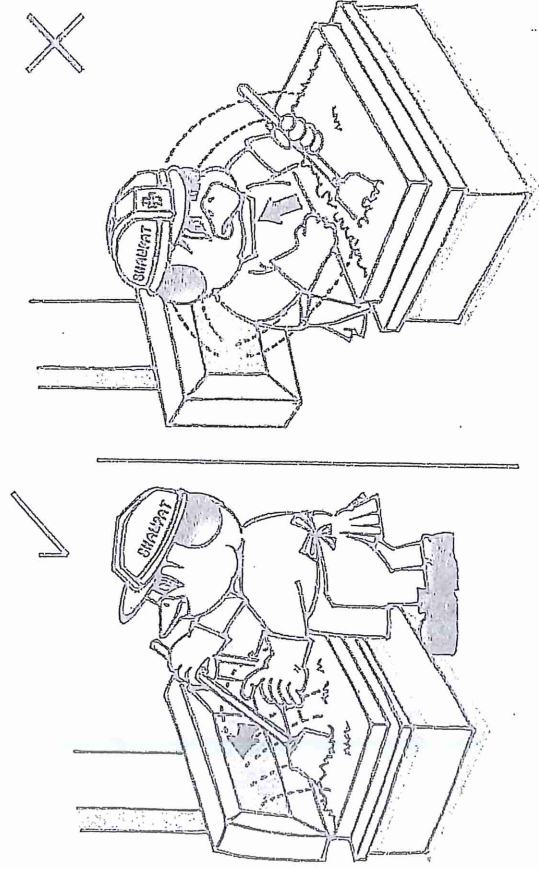
1. ทำความสะอาดทุกวันหลังใช้งาน โดยใช้ฟองน้ำสะอาดในน้ำอุ่น ทำความสะอาด
แล้วใช้ผ้าหรือทิชชูที่สะอาดเช็ดให้แห้ง
2. ถ้าเป็นชนิดฟองน้ำหรือโฟม ให้ล้างด้วยน้ำสะอาด บีบน้ำออก แล้วตากให้แห้ง
3. ถ้าเป็นชนิดล้า หรือเส้นใยสังเคราะห์ ให้ใช้ครั้งแรกทิ้ง
4. เมื่อทำความสะอาดแล้ว ควรเก็บในกล่องเฉพาะที่สะอาด ไม่ควรเก็บไว้ในที่มี
อุณหภูมิสูง
5. ควรใช้เฉพาะเฉพาะตัวแต่ละบุคคล

23. ระบบป้องกันความปลอดภัย หมายถึง อุปกรณ์ที่ติดตั้งเพื่อ ปิดกั้น ดุดอก หรือระบาย
อากาศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันอันตรายจากสารพิษ ก๊าซ ฝุ่น ความร้อนหรือเสียงดัง ซึ่งมี
ดังนี้

1. อุปกรณ์ปิดกั้น เช่น การปิดคลุมกันสารพิษ ความร้อน และเสียงดัง
2. ระบบการระบายอากาศเฉพาะที่ ซึ่งดูดและกำจัดสารพิษและฝุ่นละออง เป็นต้น
3. พัดลมระบายอากาศที่ช่วยทำให้อากาศในสถานที่ทำงานสะอาดขึ้น
4. ระบบน้ำฝอย เพื่อป้องกันการกระจายตัวของฝุ่นละออง
5. แฝมกัน เพื่อป้องกันอันตรายจากสารพิษและฝุ่นละออง ให้แก่พนักงานที่มีได้สวม
ใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย และเครื่องอุดหูที่ใช้เพื่อทำให้สถานที่ทำงาน
สะอาด

6. ประดูและส่วนนิคคณของอุปกรณ์ปิดกั้น ไม่ควรเปิดทิ้งไว้แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม จะต้องดูให้มีการปิดมิดชิดหลังจากเปิดเข้า-ออกทุกครั้ง
7. ดูแลมิให้อุปกรณ์ปิดกั้นอุปกรณ์ด้นหรือกระแทก ถ้าหากตรวจพบว่าอุปกรณ์ปิดกั้นดังกล่าวมีรู จะต้องรายงานหัวหน้าให้ทราบทันที
8. ระบบการระบายอากาศเฉพาะที่ จะต้องได้รับการตรวจสอบสมรรถนะเป็นประจำทุกวันพัคคณจะต้องทำงานเป็นปกติ และลิ้นกรองระบายอากาศจะต้องเปิดตลอด แม้ว่าจะเปิดทำงานเพียงช่วงสั้นๆ ก็ตาม และห้ามยื่นใบหน้าเข้าไปอยู่ระหว่างก๊าซที่จะดูดออกกับประทุณ
9. พัคคณระบายอากาศจะต้องเปิดตลอดเวลากการทำงาน และให้พัคคณตรวจสอบ และทำควาสมะอาดพัคคณเป็นประจำ เพื่อรักษาสมรรถนะให้อยู่ในภาพคัคคณเวลา
10. ระบบนำผลอยควรได้รับการบำรุงรักษาย่างลมาเสมอเพื่อให้อัดไม่เสียงล่งล่งกักเนคคณได้อย่างมีประสิทธิภาพ
11. ทำควาสมะอาดสถานที่ทำงานบ่อยๆ และดูแลให้อยู่เสมอ

24. ป้ายและสัญลักษณ์ความปลอดภัยและสุขภาพ

สัญลักษณ์และป้ายที่ติดตั้งไว้เพื่อเตือนให้ทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้น และเพื่อแสดงให้ทราบว่าห้ามปฏิบัติการณ์ในเรื่องใด เช่น

- แดง-ขาว : ใช้ห้าม เช่น ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามทำให้เกิดประกายไฟ ห้ามเข้า
- เหลือง-ดำ : ใช้เตือนให้ระวัง เช่น ระวังรถ ระวังสารเคมีอันตราย
- น้ำเงิน-ขาว : ใช้บังคับให้ปฏิบัติ เช่น ใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยเสี่ยง ใส่หมวกนิรภัย
- เขียว-ขาว : ใช้บ่งบอกว่ามีความปลอดภัย เช่น ทางออกฉุกเฉิน ทางหนีไฟ

25. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสีและเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย

1. สีเพื่อความปลอดภัยและสีติดเป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สีเพื่อความปลอดภัยและสีติด

สีเพื่อความปลอดภัย	ความหมาย	ตัวอย่างการใช้งาน	สีติด
สีแดง	- หยุด	- เครื่องหมายหยุด - เครื่องหมายอุปกรณ์หยุดฉุกเฉิน - เครื่องหมายห้าม	สีขาว
สีเหลือง	- ระวัง - อันตราย	- ขึ้นว่ามีอันตราย (เช่น ไฟ วัตถุระเบิด กัมมันตภาพรังสี วัตถุมีพิษและอื่นๆ) - ขึ้นถึงเขตอันตราย ทางผ่านที่มีอันตราย เครื่องกีดขวาง 2) - เครื่องหมายเตือน	สีดำ
สีฟ้า	- บังคับให้ต้องปฏิบัติ	- บังคับให้ต้องสวมเครื่องป้องกันส่วนบุคคล - เครื่องหมายบังคับ	สีขาว
สีเขียว	- แสดงภาวะ	- ทางหนี	สีขาว

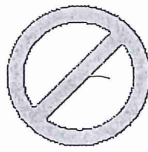
ปลอดภัย	<ul style="list-style-type: none"> - ทางออกฉุกเฉิน - ฝักบัวชำระล้างฉุกเฉิน - หน่วยปฐมพยาบาล - หน่วยกู้ภัย - เครื่องหมายสารนิเทศแสดงภาวะปลอดภัย
---------	---

หมายเหตุ

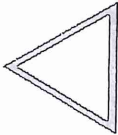

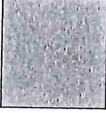
- 1) สีแดงยังใช้สำหรับอุปกรณ์เกี่ยวกับการป้องกันอันตราย อุบัติเหตุเพลิง และตำแหน่งที่ตั้งอีกด้วย
- 2) อาจใช้สีแดงสว่างแสงแทนสีเหลืองได้ แต่มิให้ใช้แทนสีเหลืองกับเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยตามตาราง ที่ 2 สีแดงสว่างแสงนี้มองเห็นเด่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีควัน

2.รูปแบบของเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยและสีที่ใช้แบ่งเป็น 4 ประเภทตามจุดประสงค์ของการแสดงความปลอดภัย ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 รูปแบบของเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย

ประเภท	รูปแบบ	สีที่ใช้	หมายเหตุ
เครื่องหมายห้าม		สีพื้น : สีขาว สีของแถบตามขอบวงกลม และขอบขวาง : สีแดง สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีดำ	สีพื้น : สีแดง ต้องมีอย่างน้อยร้อยละ 35 ของพื้นที่ทั้งหมดของเครื่องหมาย - แสดงสัญลักษณ์ภาพโดยตรงกลาง ของเครื่องหมาย โดยไม่ทับแถบขวาง
เครื่องหมายเตือน		สีพื้น : สีเหลือง สีของแถบตามขอบ : สีดำ	สีพื้น : สีเหลือง ต้องมีอย่างน้อยร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมดของ

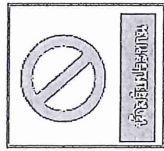
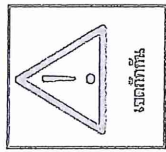
เครื่องหมาย		สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีดำ	เครื่องหมาย
เครื่องหมายบังคับ		สีพื้น : สีฟ้า สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีขาว	สีพื้น : สีฟ้า ต้องมีอย่างน้อยร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมดของเครื่องหมาย
เครื่องหมายสารนิเทศเกี่ยวกับภาวะปลอดภัย		สีพื้น : สีเขียว สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีขาว	สีพื้น : สีเขียว ต้องมีอย่างน้อยร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมดของเครื่องหมาย - อาจใช้รูปแบบเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าได้

3. ในกรณีไม่มีสัญลักษณ์ภาพที่เหมาะสมสำหรับสื่อความหมายตามที่ต้องการ ให้ใช้เครื่องหมายทั่วไปสำหรับเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยร่วมกับเครื่องหมายเสริม โดยมีรายละเอียดดังนี้

- รูปแบบของเครื่องหมายเสริมเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า หรือสี่เหลี่ยมจัตุรัส
- สีพื้นเป็นสีเขียวสำหรับความปลอดภัย และสีข้อความเป็นไปตามสีตัดในตารางที่ 1 หรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า
- ช่องไฟระหว่างตัวอักษรต้องไม่แตกต่างกันมากกว่าร้อยละ 10
- ลักษณะตัวอักษรต้องดูเรียบง่าย ไม่มีแรงหรือลวดลาย
- ความกว้างของตัวอักษรไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของความสูงตัวอักษร

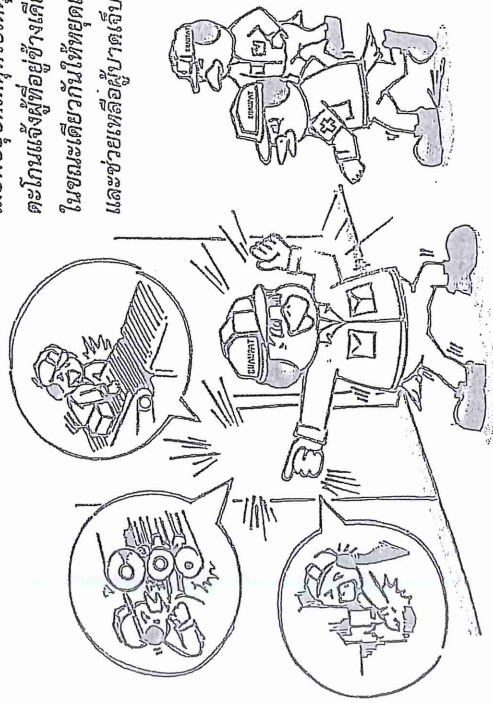

ตัวอย่าง

26. การดำเนินการเพื่อเกิดอุบัติเหตุ (กรณีฉุกเฉิน)

เมื่อพบอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉิน
ตะโกนแจ้งผู้ที่อยู่ข้างเคียง และหัวหน้างาน
ในขณะที่เดียวกันให้หยุดเครื่องจักร
และช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

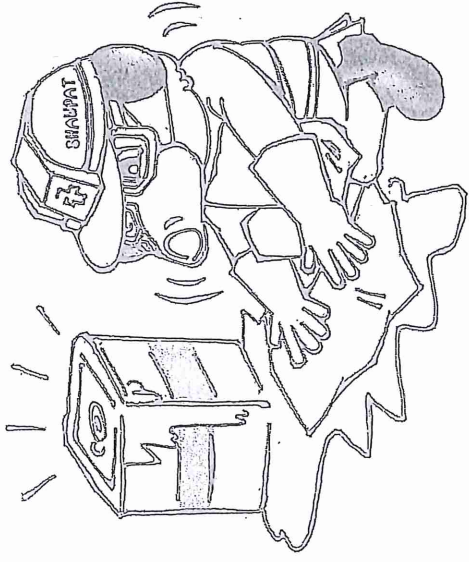
1. เมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินแม้เพียงเล็กน้อย ควรรายงานให้หัวหน้างานโดยไม่ลังเล หรือสร้างหลักฐานเท็จ หากมิใช่มีเอกสารอย่างพยานทำการรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ ให้รายงานการบาดเจ็บต่อหัวหน้างาน เพื่อว่าจะได้จัดการรักษาแบบมืออาชีพ โดยสถาบันทางการแพทย์
2. เมื่อพบอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉิน ตะโกนแจ้งผู้ที่อยู่ข้างเคียงและหัวหน้างาน ในขณะเดียวกันให้หยุดเครื่องจักร และช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

3. ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างาน ในการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ หยุดเครื่องจักร และ รายงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ
4. ให้พยายามดำเนินการตามวิธีตรวจสอบเครื่องจักรที่ได้รับมอบหมาย และเรียนรู้วิธีการ กัดไม่สวดชุกเงิน
5. ในขณะที่ช่วยเหลือคนถูกพิษสารเคมี หรือขาดออกซิเจน ผู้ช่วยเหลือจะต้องสวมอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่จำเป็น เช่น หน้ากากกันสารพิษ และหน้ากากที่ต่อจากสายท่ออากาศ
6. ให้ล้อมบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุให้อยู่ในสภาพเดิมจนกว่าการสอบสวนจะแล้วเสร็จ ห้ามมิให้มีการเคลื่อนย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสภาพใดๆ
7. รายงานข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมาในสุภาพ

27. ความปลอดภัยในสำนักงาน

1. ทำความสะอาดพื้นให้แห้งอยู่เสมอ เพราะถ้าเปียกจะทำให้ลื่น
2. เหยือกของขึ้นบันไดไม่ควรยกของสูงเกินไป จนมองไม่เห็นทาง และสวมรองเท้าให้รัดกุม
3. ห้ามใช้เก้าอี้หมุนมกรองขึ้นเพื่อหยิบของเพราะอาจทงายหลัง ควรใช้บันไดที่มั่นคงหรือใช้เก้าอี้และมีคนช่วยจับ
4. ไม่ควรวางโต๊ะหรือสิ่งของวางจุดที่เป็นทางเข้า-ออก เพราะอาจเดินชนได้
5. ในบริเวณมุมอับอย่าเดินชิดหัวมุม เพราะอาจทำให้เดินชนกันได้
6. ผู้เอกสารที่ใช้ของหนัก ควรใส่ของไว้ที่ชั้นล่างและยึดผู้ให้มั่นคง อย่าเปิดลิ้นชักมากว่าครึ่งละ 1 ลิ้นชัก และเมื่อไม่ใช้แล้วต้องปิดทันที
7. ห้ามวางของเกะกะทางเดิน เพราะอาจทำให้เตะหรือสะดุดได้
8. ในมีคัตเตอร์ที่นำออกมาใช้เมื่อใช้เสร็จแล้วต้องเก็บใบมีดทุกครั้ง
9. ถอดปลั๊กไฟและปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเมื่อเลิกใช้งาน
10. เรียนรู้การใช้ถังดับเพลิงและเส้นทางอพยพหนีไฟในที่ทำงานจากหัวหน้างาน

28. การใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและปลอดภัย

1. อ่านฉลากที่ภาชนะและข้อมูลสารเคมี ก่อนการใช้สารเคมีทุกครั้ง
2. ปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้สารเคมีและกฎความปลอดภัยทุกครั้ง
3. ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลทุกครั้ง ในขณะทำงานกับสารเคมี
4. ถ้าไม่ทราบถึงข้อมูลอันตรายให้ถามหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หรือสามารถดูข้อมูลได้จากแฟ้มข้อมูลสารเคมีอันตรายประจำพื้นที่
5. เข้าฝึกอบรมการทำงานกับสารเคมีอย่างปลอดภัยเป็นประจำ
6. อย่าสวมคอนแทคเลนส์เข้าไปในบริเวณที่มีไอของสารเคมี
7. ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มหรือกินอาหารในบริเวณที่มีไอของสารเคมี
8. ห้ามเทน้ำลงในกรด
9. ห้ามผสมสารเคมีกับสารอื่นๆ เช่น น้ำกับสารเคมีอื่นๆ โดยไม่ทราบคุณสมบัติของสารเคมีนั้นๆ
10. ไม่ใช้ปากดูดสารเคมี ต้องใช้หลอดปั๊มสำหรับดูดเท่านั้น
11. หลีกเลี่ยงการหายใจเอาไอระเหยจากการเกิดปฏิกิริยาเคมีเข้าสู่ร่างกาย
12. ไม่เปิดภาชนะบรรจุสารเคมีทิ้งไว้เมื่อไม่ได้ใช้งาน
13. เก็บสารเคมีไวไฟ ถังก๊าซด้วยความดัน ให้ห่างจากแหล่งความร้อน

14. ขนย้ายถังเคมีด้วยรถเข็นทุกครั้ง รถสำหรับเข็นถังเคมีจะต้องมีขอบกันถังเคมีตกขณะทำการเคลื่อนย้าย

15. รักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสถานที่ทำงานเป็นประจำ
16. ล้างมือให้สะอาดทุกครั้งหลังการปฏิบัติงานกับสารเคมี

ข้อควรระวังในการเก็บสารเคมี

1. แบ่งพื้นที่จัดเก็บตามประเภทและชนิดของสารเคมี และระบุรายชื่อสารเคมีให้ชัดเจน
2. ห้ามเก็บกรดหรือด่างรวมกับสารตัวทำละลาย
3. ห้ามเก็บสารเติมออกซิเจน (oxidizers) รวมกับสารตัวทำละลาย
4. ห้ามเก็บกรดรวมกับด่าง
5. เก็บสารเคมีไวไฟไว้ในตู้เก็บสารเคมีไวไฟ
6. อย่าทำให้เกิดประกายไฟ เช่น การเชื่อมหรือสูบบุหรี่บริเวณที่เก็บสารเคมีไวไฟ
7. เก็บภาชนะบรรจุสารเคมีให้อยู่ต่ำกว่าระดับสายตา เพื่อป้องกันอุบัติเหตุและสะดวกต่อการนำสารเคมีมาใช้
8. สารไวไฟต้องมีการต่อสายดินที่ภาพชนะบรรจุ
9. สารเคมีทุกชนิดต้องมีฉลากระบุชื่อ และระดับอันตรายของสารเคมี
10. จัดให้มีแผ่นดูดซับสารเคมีไว้ประจำพื้นที่
11. กรณีเปลี่ยนตำแหน่งการจัดเก็บสารเคมี กรุณาแจ้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน โทร XXXX ทราบทุกครั้ง

